

Türkiye'de İlk ve Tek ÖĞRETMENİM

Siyasi, Mesleki, Edebi, Yaygın, Süreli Dergi • Aralık 2012 • Yıl 5 • Sayı 56
Bu Yayın Organı Basın Meslek İlkelerine Uymaya Kamuoyu Önünde Söz Vermiştir.

Dergisi

*“Öğretmenler mum gibidir.
Kendisi tükenirken etrafını
aydınlatır”*

hamidiye®
Kaynak Suyu

**İSTANBUL
BÜYÜKŞEHİR
BELEDİYESİ**

İngiltere'den Avustralya'ya, Fas'tan Singapur'a
kadar,
5 kıtada 40 ülkede....

Tadı damaklarda, adı dillerde!

Helal Sertifikalı Hamidiye Kaynak Suları,
şimdi Turquality Markalaşma Programında.

TURQUALITY

TS 2466

TS EN ISO 9001:2000

TS EN ISO 14001:2004

TS EN ISO 22000

TS 10001 KURUM

Öğretmenim Dergisi

ve Öğretmenler Günü

Hüsnüve GÜNDÜZ

İmtiyaz Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü

Dergimizin tüm kadroları öğretmenliğin kutsiyetini, önemini ve başöğretmenin işaret ettiği çağdaşlığın yolunun eğitimden geçtiğinin bilincinde olduklarından olsa gerek, özellikle bu Öğretmenler Günü özel sayımızda ayrı bir heyecanla çalıştık. Dergimizin site adresi olan www.ogretmenimdergisi.com adresinden teşekkür etik ama bir kez de buradan teşekkür ediyoruz. Bize yer veren ulusal basın ve yerel basın mensuplarına, internet haberleri ile duyurumuzu yapan internet haberçilerine, sosyal medya paylaşımcılarına, bizi abone- ilan ve reklam ile destekleyen başta Hamidiye Kaynak Suları olmak üzere tüm reldam verenerimize, öğretmenlik şu konusu oluca eline kalemi alıp korkusuzca yazan tüm öğretmen kökenli olan ve olmayan yazar dostlarımızı, internet sayfamızdan bize başvuru "size abone olmak istiyoruz" diyerek bizim tarafız ve bağımız yayıncılığımıza katkıda bulunan tanıdık, tanımadık bütün dostlara yürekten, içten ve en samimi duygularımızla teşekkür ederken hemen belirtelim ki; dergimizin 56. sayısında yer verdiğimiz yazılan arşivimizde bekletiyor, yeri ve zamanı geldiğinde kullanacağımızı buradan yazı sahiplerine duyuruyoruz. Öğretmenin, Öğretmenler Günü bir farkı oluyor. O gün telefonlar hiç susmuyor ve öğretmen olarak anımsamakta zorlandığımız öğrencilerimizin siz aradıklarında 30-35 ve hatta 40 yıl geriye gidiyor, gençleşiyorsunuz ve apayrı bir heyecan ve özlemle o günlere dalıp gidiyorsunuz.

Biz üzerimize düşeni yapıp, vicdani sorumluluğumuzu yerine getirdik ve gönül rahatlığı ile genç meslektaşlarımızı izliyor ve Öğretmenler Günü'nde, öğretmenler tarafından aranamayan ve gün kulaflarının apayrı bir lezzet ve doyumsuz bir tat olduğunu belirterek bepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Kalmı sağlıcakla.

Saygıdeğer Öğretmenim,

Dünyada hangi ülkeye gidersek gidelim, hangi kültürlü incelesek inceleyelim, öğretmenlik kadar saygın başka bir mesleğin olmadığını görürüz. İnsana ve insanlığa bu denli emeği geçen başka bir meslek yoktur. Bugün her birimiz öğretmenlerimizden aldığımız bilgilerle gerek iş, gerekse sosyal hayatımızda kendimizi ifade etme olanağı buluyoruz. Bu nedenle

her yıl 24 Kasım'da Öğretmenler Günü'nü kutlarken aslında toplumdaki değerli insanların her günü ve her anında kutsal öğretmenlerimizin emeği, göz nuru ve yüreğini hissediyoruz.

Başarılı, güvenilir, algısı yüksek gelecek nesillerin oluşmasında, sağlıklı bir toplumun yaratılmasında en büyük ve temel pay hiç kuşkusuz öğretmenlerindir. Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün de altını çizdiği gibi; "Gelecek nesiller, öğretmenlerin eseridir". Bu nedenle yeni nesilleri bilgi ve disiplinle yoğuran, şekillendiren öğretmenlerimiz geleceğimizi emanet edeceğimiz gençliğin mimarlarıdır.

Öğretmen; bilgidir, deneyimdir ve her şeyden önemlisi sevgidir. Öğretmen, toplumsal sermayemiz ve geleceğimizin güvencesidir. Bu nedenle kutsal öğretmenlik mesleğini diğer mesleklerden ayıran en temel ve belirgin özellik, yetiştirilen ürünün geleceğin insanı olmasıdır.

Ülkemizin dört bir yanında, nerede ve hangi koşulda olursa olsun kutsal mesleklerini yapmaya çalışan, geleceğimizin mimarları öğretmenlerimizin 24 Kasım Öğretmenler Günü'nü kutluyor, gönülden sevgi ve şükranlarımızı sunuyorum.

Hüseyin Öztürk

Türkiye Moda ve Hazır Giyim Federasyonu

Yönetim Kurulu Başkanı

İÇİNDEKİLER

Öğretmenim Dergisi ve Öğretmenler Günü	1
Sevgili Öğretmenim	1
33 YIL ÖNCEKİ ÖĞRENCİLER ÖĞRETMENLERİNİ BULDU	2
ATATÜRK'Ü ÖĞRETMEN	2
MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRÜNÜN KALEMİNDEN 24 KASIM	3
NASIL BİR ÖĞRETMEN?	4
ÖZEL İRFAN EĞİTİM KURUMLARINDAN BİR OKUL DAHA	5
ÇOŞKUN EĞİTİM KURUMLARI	6
"PATRON HASTANESİ DEĞİLİZ"	8
WHISKAS HAYVANSEVERLERİN YÖREĞİNE SU SERPTİ	9
MAS ADINA GENEL MÜDÜR SAĞLIK KARABULUT	10
HAMİDİYE, HELAL GIDA SERTİFİKASINA SAHİP SEKTÖRDENKİ İLK FIRMA	11
ÖĞRETMENLER TOPLUMUN CAN DAMARIDIR	12
Ö...ÖĞRET...ÖĞRETMEN...ÖĞRETMENİM	13
İŞTE ÖĞRETMEN!	14
ÇAĞIN ÖĞRETMEN MODELİ	15
Sadece gül, konuşabilseydi öğretmen olabilirdi; tüm dkenlerine rağmen	18
ÖĞRETMEN OLMAK BİR BAŞKA	19
Şiirler	20
Öğretmenler Günündeki Büyük Sürpriz	21
BÜTÜNLEMİYEMİYEN KALMAK İSTEYEN ÖĞRENCİ	22
Şiirler	23
Şiirler	24
Şiirler	25
BARİŞ ÖĞRETMENİM BİR İNCİ HARİKASI	26
ÇELİK RADYO TAMİR EVİ	28
24 KASIM	30
BEKLENEN HAYALLER	31
KALİYORUM	32

ÖĞRETMENİM DERGİSİ

Aralık 2012 - Yıl 5 - Sayı 56

İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Hüsnüve GÜNDÜZ

Genel Yayın Yönetmeni: Ayhan Adnan GÜNDÜZ

Kuşçuköy Mahallesi Bölge Temsilcisi: Erhan SARIL

Merkez Bölge Temsilcisi: Ahmet ÇİLİM

Beyrampaşa Bölge Temsilcisi: Ayhan KIRAZDALI

Magazin ve Sosyal Haberler Şefi: Organizasyon Ahmet BAŞAR

Reklam ve Halkla İlişkiler Müdürü: Banu KIVILCIM

Kültür Sanat Yönetmeni: Nihal ERBAKAN

Genel Asistan: Ayşe ÖZDEMİR

Grafik Tasarım: Özgür YURTAŞ

ISSN 2148-2011

0 972148 201009

Hukuk Müşaviri ve Dağıtım: Av. Fatih Mehmet ÖZDEMİR

Basılcı: Kardeşler Matbaas

Tüketici Hizmetleri: Öğretmenim Dergisi Teknik Servisi

Adres: Yuvuz Solim Cad. Ertan Altıgöl Ap. No:11/4 Fatih/İSTANBUL - Tel: (212)

531 02 05 - 0555 961 38 61 - GSM 0506 831 19 80 - 0533 459 57 92

Abonelik Kopulları:

Tefhikali Yıllık Abonelik: 185.00 TL

Banka Hesap Notları:

Hesap Sahibi: Hüsnüve Gündüzeve Öğretmenim Dergisi

Türkiye İş Bankası Yuvuz Solim Şubesi: 1079 - 0395623

Türkiye İş Bankası IBAN: TR 41 000 64 00000 11079 0395623

Yapı Kredi Bankası Masra Şubesi: Şube Kodu: 224 Hesap No: 855 79 809

Yapı Kredi Bankası IBAN: TR 32 0006 7010 0000 00855 79 809

Mail İletişim: ogretmenimdergisi@gmail.com - ogretmenimdergisi.org.tr

EN GÜZEL ÖĞRETMENLER GÜNÜ HEDİYESİ 33 YIL ÖNCEKİ ÖĞRENCİLER ÖĞRETMENLERİNİ BULDU

Öğretmenim Dergisi / İstanbul

Öğretmenim Dergisi bir öğretmen kuruluşu. Kurucusu, genel yayın yönetmeni, yazışları kadrosu ve çalışanlarının ezici sayıdaki çoğunluğu ya öğretmen ya da öğretmen kökenli.

Geçtiğimiz günlerde dergimizin genel yayın yönetmeni Adnan Gündüz'ün öğretmenliğe başladığı 30 Kasım 1977 tarihinde stajyer müdür yetkili olarak atandığı ve Türk Bayrağını bizzat kendisi çekerek açtığı ilk okulundan 3 öğrencisi, üniversite öğrencisi çocuklarıyla öğretmenlerini buldular.

Yaşar – Metin – Muzaffer BOZMA isimli üç öğrenci üniversite çağındaki çocuklarıyla beraber 33 yıl önce kendilerini okutan öğretmenleri Adnan Gündüz ile karşılaştıklarında duygusal anlar yaşadılar.

O zaman ayrılmamış haliyle Zonguldak ili Karabük ilçesi Keyfalar Köyü'nden olan öğrencileriyle kısa da olsa hasret gideren Adnan Gündüz ve öğrencilerinin ortak konuştukları tek konu Karabük-Yenice ve Keyfalar Köyü idi. Köyde yaşayan ve anımsadığı bütün öğ-

rencileri ile buluştuğu öğrencilerin ortak anısı ise "Adnan Gündüz'ün okula ilk okul sıralarını alırken eski sıralara yaptığı itiraz ile okula verilen bir daktilonun öğrenciler tarafından bozulması sonucu takınılan tavrı oldu."

Kahkahalar eşliğinde ve zaman zaman öğretmen Adnan Gündüz'ün buğulanıp da dalgınlığı anlarda ise öğrencilerin çocukları imdadına yetişerek "babalarının öğrenciliklerini, babalarının öğretmenlerine sormaları" dalgınlıktan yüzleri gülmüştü.

ÖZGE RAMAZANOĞLU / ÖZEL DUYGU HASTANESİ

24 Kasım, eğitim tarihinde 'Öğretmenler Günü' olarak seçkin yerini almıştır. 24 Kasım, Türk öğretmenlerinin şeref günü, onlara olan saygıyı yenileme, onların yüceltildiğini anma günüdür.

Ulu önder Atatürk, 'Benim asıl anlatılacak yanımdır, öğretmenliğimdir. Topluma, millette ben öğretmenlik yapabiliyorsam, beni onunla anlatın. Yoksa kazandığım zaferler, yaptığım öteki işlerle beni anlatmamız pek önemli değildir' sözleriyle savaş meydanlarında en güçlü düşman ordularına karşı zaferlerden, bir ulusu yok olmaktan kurtarıyla dünyanın takdirini kazanmış, üntünden değil de öğretmenlik

yanının anlatılmasını istemekle, öğretmenlerin toplumları yücelttiğini vurgulamıştır. Onun içindir ki Ulu önder Atatürk, 25 Temmuz 1924 tarihinde Öğretmenler Birliği Kongresinde, 'Öğretmenler, yeni nesil sizin eseriniz olacaktır' diyerek öğretmene en büyük ve en şerefli görevi vermiştir. Öğretmenlerimizin toplumumuzdaki önem ve değerini anlamak, öğretmen ve öğrenciler arasındaki sevgi, saygı bağlarını kuvvetlendirmek, emekli öğretmenleri onurlandırmak, vefat etmiş olan öğretmenlerimizi saygı ile anmak, mesleğe yeni katılan öğretmenlere mesleklerinin yüceltildiğini anlatabilmek amacı ile büyük önder Atatürk'ün 'Millet

Mektepleri' Başöğretmenliğini kabul ettiği 24 Kasım günü, okullarımızda 'Öğretmenler Günü' olarak kutlanır.

Bizler de ÖZEL DUYGU HASTANESİ ailesi olarak saygıdeğer öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü'nü kutlar, bu anlamlı günde tüm öğretmenlerimize güzellikler dileriz. İyi ki varsınız..

MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRÜNÜN KALEMİNDEN 24 KASIM

“Büyük İnsanların Başarısının Arkasında Mutlak Öğretmenleri Vardır.”

Yazan: Kenan KIRALI / Bayrampaşa İlçe Millî Eğitim Müdürü

Büyük önder Mustafa Kemal Atatürk'ün 24 Kasım 1928 Millet Mektepleri Başöğretmenliğini kabul ettikleri gün 1981 yılından itibaren her yıl Öğretmenler Günü olarak kutlanmaktadır. Bu sebeple bu günde İnsanlık tarihinin en anlamlı ve ölümsüz mesleği olan “Öğretmenler Günü”nü kutluyoruz.

Sizler, mesleklerin en onurlusunu seçen, hizmetlerin en kutsalını üstlenen kişilersiniz. Türkiye'nin geleceğinde söz sahibi olacak bu güzel ülkemizin geleceğini emanet edebileceğimiz nesilleri yetiştirme gibi büyük bir sorumluluğunuz vardır.

En değerli varlığımız olan çocuklarımızı, büyük bir güven duygusuyla sizlere emanet ediyoruz. Onları Atatürk İlke ve İlkelerinden ödün vermesizsiniz eğitimin genel amaçları doğrultusunda millî ve manevî değerlerimize bağlı, aydın fikirli, çağdaş düşünceli, sorumluluk duygusu gelişmiş kişiler olarak yetiştireceğinize içtenlikle inanıyor ve sizlere güveniyoruz.

Türk Bayrağının dalgalandığı her yerde bin bir güçlük ve sıkıntı içinde görevini canla başla yerine getirip, ülkesini, milletini ve bayrağını seven insanlar yetiştiren Öğretmenin, manevî doyumluluğu çok önemlidir.

Şunu hiçbir zaman unutmamak gerekir ki “öğretmenlik” maddî bakımdan tatmin isteyenlerin mesleği olarak düşünülemez. Öğretmenlik “Yüksek İdeali” sahiplerinin tatmin olacağı bir meslek olarak düşünül-

mektedir.

Öğretmen: idealisttir, öğreticidir, velidir, bir arkadaşdır, sırdaş ve dosttur, rehber ve örnek, çok okuyan ve okutandır.

Bilhassa İlköğretim çağındaki öğrencilere, her insanın unutamadığı öğretmenleri olmuştur. Aynılık zamanları akan yaşlar bunun bir kanıtıdır.

Tarih de büyük insanların başarısının arkasında mutlak öğretmenleri vardır. Fatih Sultan Mehmet Han'ın Akşemseddin, Molla Gürani, Mustafa Kemal Atatürk'ün Kemal Öğretmen başarılarındaki etkili isimlerdir.

Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye Muallimler Birliği Kongresi'nde öğretmenliğin ve öğretmen kişiliğinin önemini şöyle anlatmıştır: “Öğretmenler, Yeni Nesil Sizin Eseriniz Olacaktır. Sizin başarınız Cumhuriyetin başarısı olacaktır. Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller istemektedir.”

*Ben Öğretmen Olmak İstiyorum.
Ben Şairimin Mızralarında Dil,
Genç Kızımın Gergeğinde Nakış
Nakış Gül,
Aşkınımın Sazında Tel
Öptülesi Bir El Olmak İstiyorum;
Ben Öğretmen Olmak İstiyorum...*

Göreve yeni başlayan sevgili öğretmen arkadaşlar, her gün kendinizi yenileyeceksiniz. Öğrenci, öğretmenini örnek alır. Onlara iyi örnek olunuz. Onlara kendinizi sevdirmeniz ki gelecek nesiller öğretmenleri sev-

sin. Onları iyi yetiştirin ki Türkiye Cumhuriyeti Devleti arzu edilen dünya milletleri platformundaki yerini alsın.

Mayan Yoğrulmuştur İlim Teknik Fen İle
Hatırlanmana Olmasın 24 Kasımlar
Vesile,
Üç yüz altmış beş Gün Altı Saat
Azdır Bile,
Seni Kelimelerle Anlatamam OĞ-
RETMENİM.

Başta Başöğretmen Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere camia-mızdan ebediyete intikal eden Merhum Öğretmenlerinizi rahmetle anıyor, Emeklilik nedeniyle gönlünüzde yaşattığımız büyüklüğümüze sağlık ve mutluluklar diliyorum. Öğretmenlikten emekli olunmaz. Onların ışığından hep aydınlanmak istediğimizi ifade ediyorum

Bu duygu ve düşüncelerle Öğretmenler Günü'nü kutluyor Sevgi ve Saygılar sunuyorum.

*İcadı yapan mucidi, binayı yapan mimarı, şiiri yazan şairi,
kitabı yazan yazarı yetiştiren mutlaka bir öğretmendir.
Dünyanın en kutsal mesleğinin öğretmenler Günü kutla
olsun.*

Semra Hürlakü
SPR Medya

NASIL BİR ÖĞRETMEN?

Umut KUZU / Fatih İlçe Millî Eğitim Şube Müdürü

Öğretmen denince aklımıza; bilgi veren, okuyan, öğrenmeye açık, öğrendiklerini paylaşmak isteyen, kendisini sürekli yenileyen, değişen ve gelişen teknolojiye ayak uydurabilen, öğrencilerle ve çevresindeki insanlarla sağlıklı iletişim kurabilen insan gelmektedir. Öğretmenler, yeni durum ve ortamlara uyum sağlayabilmeli, planlı çalışmaya alışkanlığı kazanabilmeli, boş zamanlarını yararlı bir şekilde değerlendirebilmeli, kendine ve başkalarına güvenebilmeli, başkalarını istek ve dikkatle dinleyebilmeli, ferdi girişimde bulunup, bunu başarı ile sürdürebilmeli, kendilerini anlayabilmeli, yeteneklerini geliştirebilmeli ve bunu toplum yararına kullanabilmelidir. Ayrıca kendi görüşlerini başkalarına etkili bir şekilde anlatabilmeli, farklı görüş, anlayış ve çalışmalar hoşgörüsü ile karşılayabilmeli, sosyal ilişkilerinde anlayışlı, saygılı ve ölçülü olabilmelidir. Bilgi, tecrübe ve becerilerini öğrencileriyle paylaşan öğretmenler, hem sevgi, hem de saygı görürler. Öğrencilerinin başarısı onların başarısıdır. Paylaşmayan, ikram edeme-

yen, başarı ve itibar dağıtmayan öğretmenlerin mesleklerinde başarılı olmaları mümkün değildir. Bir insanın tevazusundan nasibi ne ise insanlık derecesi de o kadardır.

Biz öğretmenler, öğretmenlik hakkında her şeyi bildiğimizi düşünür, kimseden öğrenecek bir şey olmadığına inanırız. Belki de bunun sebebi “Ben bu işin yıllarca içindeyim veya bu işin eğitimini aldım” diye düşünüyor olmamızdır. Fakat aradan geçen yıllar bize, öğreneceğimiz çok şeyin olduğunu gösterir, bazen bazı şeyleri bir öğretmen arkadaşımızdan veya bir velimizden, bazen de öğrencilerimizden öğrenmeye başlarız ve o zaman anlarız ki; Öğrenecek çok şey var... Öğ-

retmenliğimin ilk aylarında hep ben konuşurdum. Öğrencilerimi fazla konuşturmadım. Aslında onları konuşturmadan onların dünyalarına girmenin mümkün olmadığını kısa zamanda öğrendim. Öğrencilerimden çok şey öğrendim. İhna edilmeden hiçbir şey yapmak istemediklerini, her şeyin benim istediğim gibi olmayacağını ve onların duygu ve düşüncelerini sacma bulmamayı öğrendim. Onlar bu ülkenin gelecekları; ama gelecekları nasıl kuracaklarını bilmiyorlar. Ellere tutacak birilerini aradıklarını öğrendim. Oysa İlk günden bildiğim tek şey; Bu ülkenin geleceği ve umudu olan öğrencilerimizin ellerinden ancak eli öpülesi öğretmenlerin tutabileceği... Saygılarımla

“En büyük savaş, cahilliğe karşı yapılan savaştır.”

K. Atatürk

Milli Eğitim Bakanı ve Protokol Açılış İçin Buluştu

ÖZEL İRFAN EĞİTİM KURUMLARINDAN BİR OKUL DAHA...

Öğretmenim Dergisi / İstanbul

Özel İrfan Eğitim Kurumları; Ümraniye Madenler İrfan İlkokulu ve Ortaokulu'nun resmi açılış törenine Milli Eğitim Bakanı PROF.DR. ÖMER DİNÇER, İstanbul Valisi HÜSEYİN AVNİ MUTLU ve Kaymakam, İl Milli Eğitim Müdürü Dr. Muammer Yıldız ve İlçe Milli Eğitim Müdürleri, belediye başkanları ve çok sayıda davetli katıldı.

En değerli yatırımın insana yapılan yatırım olduğunun bilincinde olan İrfan Eğitim Kurumu öğretmenleri, "değerlerimizle donanan, modernliği kuşanan ve ildi dünyayı imara odaklanmış bir İRFAN NESLİ yetiştirmek için bir kez daha ve bu okulumuzda da görevimizin başında sorumluluklarımızın bilincindeyiz" dediler.

1998 yılında Ümraniye Atakent Mahallesi'nde İlköğretim Okulu'nun açılmasıyla eğitim hayatına başlayan İrfan Koleji, 2009 yılında açtığı ÜMRANIYE ANAOKULLARI ve resmi olarak

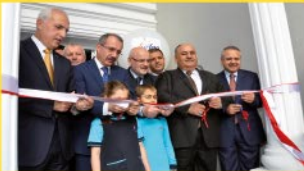
Eğitim hayatına 15 yıllık tecrübe ile devam eden MADENLER İRFAN İLKOKULU VE ORTAOKULU'NUN kapalı kullanım alanı 14 bin metrekareden oluşmakta.

Bünyesinde; 26 adet derslik, 2 adet özel ders salonu, 4 adet laboratuvar, kütüphane mevcut. Sosyal ve sportif alanları oldukça geniş olan okulda; konferans salonu, yüz-

açılış yapılan ÜMRANIYE MADENLER İRFAN İLKOKULU VE ORTAOKULU ile ülkemize bilim, kültür ve sanat alanında yön verecek öğrenciler yetiştirmek için her geçen gün halkayı genişletmeye devam etmekte.

me havuzu, kapalı spor salonu, yemek salonu, revir, buz pateni alanı, okçuluk eğitim alanı, trambolin, botanik bahçesi, mini golf alanı ve amfi tiyatro alanı başanlı öğrencileri ile başarlara imza atmak için sabırsızlanmaktadır.

“4+4+4’e

HIZLI BİR ŞEKİLDE UYUM SAĞLAYAN, YENİ SİSTEMİ KALİTELİ BİR EĞİTİM İÇİN FIRSATA ÇEVİREN BİR KURUMUZ”

Üç bin 200 öğrencisi 345 öğretmeni ile İstanbul - Anadolu yakasının gözde eğitim kurumlarından Coşkun Eğitim Kurumlarının başarı sırrını, dergimizin bu sayısında çözmeye çalıştık. Hiç bir başarının tesadüf olmadığını, her başarının altında bir çok eğitiminin imzası olduğuna bir kez daha tanık olduk.

Erdal Şener, Coşkun Eğitim Kurumlarının dümeninde, kaptan köşkünde oturan yurtdışı öğretmenlik deneyimine sahip, eğitimin mutfağından gelen bir genel müdür. Matematik öğretmeni. Evli ve 4 çocuklu. Niğde'nin Değirmenler beldesinden..

(Öğretmenim Dergisi / Özel - İstanbul)

Coşkun Eğitim Kurumları İstanbul'un Anadolu yakasının en önemli eğitim kurumlarından. Başarı çitası hep yükseklerde olan bu kurumun Genel Müdürü Erdal Şener'i, İstanbul'un Anadolu yakasının her noktasına adeta eşit mesafede bulunan Maltepe ilçesindeki Genel Müdürlük binasında ziyaret ettik.

Dar bir zaman dilimi olarak adlandıramayacak bir buçukluk saatlik bir zamana yaydığımız röportajımıza Genel Müdür Yardımcısı Önder Emir'de katıldı. İki eğitimcinin aydınlatıcı bilgilerinin imza sahibi olan Genel Müdür Erdal Şener, Öğretmenim Dergisi'ne yaptığı özel açıklamalarında şunları söyledi:

“Kurum olarak 4+4+4'e en hızlı geçen ilk kurumlardan biriyiz. Bunu fırsat çevirmek bizim elimizdediydi ve bunu başardığımızı düşünüyorum. Okullarımız hem fiziki yönlerin yeni sisteme uygun hale getirilmesi açısından hem de öğretmenlerimizin eğitimi açısından yaz tatilini iyi değerlendirdi. Öğretmenlerimiz Ağustos ayında seminerlerle bilinçlendirilip, bilgilendirildiler. Kayıtlarımızda önemli bir oranda artış oldu özellikle 1.sınıf kaydımız her okulumuzda

Yüzde 30-40 oranında arttı. Mini birler dediğimiz 60 ve 66 aylık öğrencilerimizin sınıflarını ayırdık, bu sınıflarımıza sınıf öğretmeninin yardımcısı olacak şekilde anaokullarındaki gibi yardımcı öğretmen verdik. Sınıflarımız yaklaşık 22 kişilik. Oyun eğlencesi, eğlenceli öğrenme yöntemiyle, sanat- spor ve özel yeteneklerini geliştirme hedefli eğitim programımız var. İstiyoruz ki kendisinin özgüveni olan, sanatsal duyguları gelişmiş, aklını kullanabilen bireyler yetiştirelim.

Ağırlıklı 1.sınıflarımız olmak üzere ilkökul öğrencilerimizin kullanımını için oyun sınıfları oluşturduk. İkinci dördün 5.sınıflarında 15 saat İngilizce yoğunluklu eğitim yapıyoruz. Native Speaker öğretmenlerimiz yabancı kökenli olup, Türkçe bilmezler. Onlara yardımcı olma amacıyla bir de kendilerinin yanna Türk İngilizce öğretmeni verdik.

Biz öğrencimizi anaokulunda alır, liseden mezun ederek bırakmayız. Lise den mezun olan öğrencilerimize hem sosyal hayatta hem de akademik hayatta destek olmak amacıyla Coşkun Mezunlar Derneğini (COŞMED) kurduk. Kurumumuzdan mezun olup yine bizde çalışan öğretmenlerimiz var.

Kulüp etkinlikleri ve Sosyal Projelere büyük önem veriyoruz. Ayrıca kurumumuzda üstün zekâlı çocuklara yönelik uyguladığımız özel programlarımız bulunmaktadır. Lisede üç okul türü ile hizmet veriyoruz; Anadolu Lisesi, Anadolu Öğretmen Lisesi ve Fen Lisesi. Liselerimizin ulusal ve uluslararası projelerde ülkemizi temsil etmesi bizi her onurlandırıyor. İki hafta önce açıklanan Brezilya Uluslararası Mostratec Bilim ve Teknoloji Proje yarışmasında, öğrencilerimiz Zülal Nida Karataş ve Tuba Betül Taşkın, hazırladıkları matematik projesiyle Türkiye'yi temsil edip Altın Madalya alarak dünya 1. sı oldu. Eğitimde başarının sadece sınav ve yarışmalarla değerlendirilmesinin yanlış olduğuna inanmaktayız ancak bu tür uluslararası organizasyonlara katılarak başarılı ürettiğimiz öğrencilerimizi ve öğretmenlerimizi destekliyoruz.”

Okul, Aile, Öğrenci Dayanışması Nitelikli Eğitimin Temelidir

Bakanlığın özverili çalışmaları ve milli eğitime katkılarının önemine dikkat çeken Genel Müdür Erdal ŞENER başarısında okul, aile ve öğrenci üçgenini sağlıklı kuruluması gerektiğini ifade ederek bu dayanışmanın öğrencilere verilecek nitelikli eğitimin temelini oluşturduğunu belirtti;

“Özel eğitim kurumları olarak MEB’in belirlediği müfredatlar çerçevesinde öğrencilerimiz için uygun ortamlar hazırlayarak ülkemiz insanına eğitim gibi büyük bir hizmeti sunmanın gayreti içerisindeyiz. Özel okullar ve bunun

bir halkası olan kurumumuz Türkiye’imize eğitim konusunda bir çok yenilik getirmiş ve bu yeniliklerin toplam kalite anlayışıyla yayılmasına vesile olmuştur. Örneğin olimpiyat dendiğinde sadece spor olimpiyatlarını algılayan insanımız özel okullar vesilesiyle ülke genelindeki bilim olimpiyatlarını tanımıştır. Hatta özel bir eğitmenen geçen bu öğrenciler ülkemiz adına katıldığı uluslararası olimpiyatlardan dünya 1.likleri ile dönmüştür. Bağlı bulunduğumuz Türkiye Özel Okullar Birliği ile tekliflerimizi

sayın bakanımıza iletiyoruz. Özel sektör eğitim konusunda da teşvik edilmeli ki dünya ile yarışabilsin, daha geniş bir kitleye hizmet sunabilsin. Sayın bakanımızın özel eğitime verdiği önemi biliyor ve çalışmalarını destekliyoruz.

Çoşkun Koleji olarak altı okulumuzdan birisinde uluslararası bakalorya programını başlatmış bulunuyoruz. Kurumumuzun

20.yılındayız ve 20.yılımda bir dünya okulu olmanın onurunu yaşıyoruz. Maltepe Başbüyük'teki yeni kampüsümüzde okuyacak öğrenciler hayatta başarılı olabilmek için sadece ulusal bir sistemden gereklerini yerine getirmekle yetinmeyip bireysel potansiyellerini de en üst düzeye çıkarmak için büyük bir imkana kavuşacaklar.

Çoşkun Eğitim Kurumları olarak burslu öğrenci kontenjanlarımızı da fazlasıyla kullanıyoruz. Biz de yüzde yüz bursludan, yüzde 25 burslu öğrenciye kadar geniş yelpazede bir dağılım var. Şehit ve gazi çocuklarının yanı sıra başarısını merkezi sınavlarla ispatlamış öğrencileri çeşitli sınav ve mülakatlardan sonra burslu olarak okutuyoruz.

Çoşkun Koleji olarak kısaca özetlemek gerekirse; daha güvenli ve daha barışçıl bir dünya oluşturmaya yardımcı olacak; araştıran, sorgulayan, dıyarlı ve açık fikirli öğrenciler yetiştirme hedefimizdir. Bütün öğrencilerimizin kendi öz kültürlerine bağlı aynı zamanda da dünyadaki diğer toplumların farklı değer ve geleneklerine anlayış ve saygı gösteren bireyler olmalarını destekliyoruz. Öğrencilerimizin kendi potansiyellerinin en üst seviyesine ulaşmalarını hedefliyor, gerçek hayatta karşılaşılabilecek problemlere pratik ve orijinal çözümler üretebilecek donanıma sahip olmalarını teşvik ediyoruz.

Bu vesile ile tüm öğretmenlerin 24 Kasım Öğretmenler Gününi tebrik ediyoruz.

"PATRON HASTANESİ DEĞİLİZ"

(Öğretmenim Dergisi/Özel-İstanbul)

Sağlıkta belki de kilit cümle haberimizin başlığında gizli. Özel sağlık kuruluşları belki de ellerinde olmayan bazı gerçeklerle hastaneleri ticari işletme, hastalarını müşteri olarak görme zorunda kalıyorlar. Oysa bunun böyle her zaman böyle olmadığını, Özel Hastane statüsünde olan ve Kalp Damar Cerrahisi ile Radyasyon Onkolojisi alanı dışında tüm branşlarda faaliyet gösteren Academic Hospital'ın Genel Müdürü Prof.Dr Hakan Tezcan'ı dinlerken anlıyoruz.

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Vakfı 1985 yılında kuruldu. 1996 yılında Bağlarbaşı'nda bulunan Academic Hospital'ı, 2003 yılında da şimdiki Ataşehir'de faaliyete geçiren Tıp Merkezi'ni faaliyete soktu.

Kurum bünyesinde Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi kökenli 45 Prof. unvanlı öğretim üyesi ile 25 uzman bekim bulunmaktadır. Hekimlerin çoğunluğunu genç emekçi ya da ücretsiz yıllık izinlerini kullanan hocalar oluşturmaktadır.

Bu yıl başında Genel Müdür olarak atanan Prof.Dr Hakan Tezcan 1962 İzmir doğumlu, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin 1987 yılı mezunu. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Dahiliye ve Kardiyoloji bölümlerinde çalıştıktan sonra üniversiteden ayrılıp Academic Hospital'da tam zamanlı olarak çalışmaya başladı.

Prof.Dr TEZCAN, hastane olarak ayrıcalıklarımı - farklarımı ve başarılarımızın sırtını Öğretmenim Dergisi ile yaptığı özel söyleşisinde şöyle açıkladı:

-Öğretim üyelerimizin tamamı

yıllardır süregelen mesai arkadaşlıklarını aralarında devam ettirdikleri için tam bir takım ruhuyla hastanemizde çalışmaktadırlar. Hepsi Üniversiteden arkadaşlardır ". Üniversite ruhu kurumumuzda aynen devam etmektedir.

Hastanemizde özel sağlık sigortalı ve ücretli hastalara hizmet verilmektedir. Özel Hastaneler yönetmeliğine bağlı olarak çalışmaktayız ve hizmetimiz 7/24'dür."

Ülke ve yetişmiş eleman olarak gururla söylemeliyim ki bizim sağlık kurumlarımız Avrupa'nın hiç de gerisinde değil, bazı alanlarda çok daha ilerdeyiz. Türkiye varolan olanakları ile çevre ülkelerin ve Avrupa'nın sağlık merkezi olabilecek kapasitede. Sağlık turizmi ülkemizde tersine dönmüş olarak, yani Avrupalıların ve komşu ülkelerin hastalarının tam ve

tedavileri için bizlere gelmesi şeklinde gerçekleşebilir. Artık çok nadir durumlarda yurtdışına hasta yolunur hale geldi.

Harvard Tıp Fakültesi Hastanelerini işleten Partners Healthcare Int. grubuyla yılbaşında anlaşma yapıldı. İhtiyaç halinde ki bunlar daha çok kompleks problemleri olan, tanı ve tedavisinde ikinci görüş aranan kanser hastalarıdır-Harvard'dan konsültasyon alabiliriz. Ama yılbaşından beri özellikle onkoloji alanında az sayıda hasta için görüş alındı ve ne mutlu ki, yeterli donanımımız sayesinde hastaları oraları göndermeden burada tedavileri planlanabili.

Biz eğitim kurumları için de üzerimize düşeni yaptığınıza inanıyoruz. Okullarda çeşitli branşlarda sağlık taramaları yapıyoruz ve bu taramalar sonucu müdahale etmemiz gerekir ise ücretsiz olarak müdahale ediyor, gerekirse geçtiğimiz yıl yaptığımız gibi ihtiyaç sahiplerine bağışlar sayesinde veya vakıf imkanlarımızla yardımcı olabiliyoruz. İşitme engelliler için bu tarz bir kampanyayı başarıyla gerçekleştirdik. Ayrıca düzenlediğimiz şünet kampanyalarımız ise neredeyse gelenekleşmiş durumda.

En önemli ayrıcalığımız BİZİM PATRON HASTANESİ olmamız ve sağlık hizmetinde ticari kaygıları değil hastanın sorununun çözülmesi ni her zaman ön planda tutmamızdır. Kar amacı gütmeyen bir işletmeyiz. Vakıf olmamızın belki de en önemli avantajı bu. Çalışanlarımızın ücretleri ödenip, işletmemizin ihtiyaçları giderildikten sonra kârımız vakfa devredilir ve Vakıf bu kaynağı amaçları doğrultusunda kullanılır. Bu da genellikle eğitim faaliyetleri ve burs verilmesi şeklinde gerçekleşmektedir.

WHISKAS HAYVANSEVERLERİN YÜREĞİNE SU SERPTİ

Barış Kuvılcım (Öğretmenim Dergisi-Özel Haber)

Kulaktan kulağa dolaşan ve hayvan severlerin büyük tepkilerine neden olan, özellikle kedilerin vazgeçilmez tutkusu haline gelmiş bulunan "Whiskas mamalar böbrek yetersizliğine neden oluyor, erkek kedilerin taş veya kumdan sidik kanalları tıkanıyor" iddialarına WHISKAS yetkilileri açıklık getirdi.

Komunun yazı işlerimize aktarılmasının ardından Türkiye ofisini bulduğumuz kurum adına arkadaşlarımız açıklamalarda bulunan Marketing Activity Coordinator / Pet Care uzmanı Pakize Ceren GÜÇÜK-TALAK şöyle konuştu:

"Öncelikle böyle hassas bir konuda bize danıştığınız için tekrar teşekkür ederiz. Markalarımız Whiskas ve Pedigree mamaları içerisinde sağlıklı bir kedi ve köpeğe zarar verecek hiçbir madde bulunmamaktadır. Mamalarımızın formülasyonları incelikli araştırmalar sonucunda belirlenmekte ve dünya çapında belirlenen standartları sağladığından emin olunuz. İngiltere'de bulunan Waltham araştırma merkezimizde her türlü testten geçirilen mamalarımızın içerisinde kesinlikle zararlı hiçbir madde bulunmamakta ve bu konularla ilgili test sonuçları da bulunmaktadır.

Bana aktardığınız konularla ilgili olarak Waltham'dan aldığımız teknik açıklama dokümanı da inceleyebilirsiniz. Waltham, araştırma sonuçlarını yayınlayan bir bilim kurumudur ve istenen her türlü test sonucu temin edilebilir.

Özellikle kedilerde Whiskas'ın böbrek hastalıklarına yol açtığı söylenisi kesinlikle doğru değildir. Komuyla ilgili teknik açıklama ekteki dokümanda mevcuttur.

Ülkemizdeki kedi sahiplerini sağlıklı beslenme konusunda eğitmek için çalışmalarımız sürmektedir. Sağlıklı bir kedinin tüm ihtiyaçlarını karşılayabilen Whiskas, kedi sahiplerini bilinçlendirmeyi hedeflemektedir.

Gördüğümüz en önemli birincil problem ev besini ile besleme eğilimidir. Evde pişirilen hiçbir besin bir kedinin beslenme ihtiyaçlarını karşılayamaz. Kediler ihtiyaçlarına yönelik üretilen hazır kedi mamasıyla beslenmelidir.

İkinci bir sorun ise sadece kuru mama ile besleme eğilimidir. Kediler su içmeyi sevmezler. Oysaki günlük ihtiyaçları gereği mutlaka sıvı almalıları gerekir. Kedilerimizin kuru mamalarının yanında muhtakik taze içme suyu bulundurmamız. Ayrıca muhtakik günlük beslenmesinde yaş mamaya yer vermeliyiz. Yaş mama, kedinin sıvı ihtiyacını karşılarken aynı zamanda farklı tat isteğine de cevap verir. Kediler çeşit sever! Beslenmelerinde lezzet odaklıdır. "

vardır. Bu spekülasyonlar, kısmen, böbrek hastalığı belirtilerinin tedavisinde düşük proteinli diyetlerin kullanılmasıyla ortaya çıkmıştır. Yüksek protein içeren diyetlerin kedilerde veya köpeklerde böbrek hastalığına yol açmadığı bilimsel olarak kanıtlanmıştır

• Kediler ve köpekler öncelikle et bazlı, dolayısıyla da proteini yüksek

bir diyetle beslenmek üzere evlendirilir

• Bilimsel çalışmalar sağlıklı kediler veya köpeklerde protein düzeyi ile böbrek hastalığı arasında hiçbir bağlantı olmadığını göstermektedir.

• Kediler ve köpeklerin beslenmesine yönelik uluslararası ana esaslar en yeni bilimsel verilere dayanmaktadır ve protein için bir üst sınır belirlenmemektedir

• Kediler tam etobur, köpekler ise yarı etoburdur. Bu, protein açısından zengin diyetlerle beslenmek üzere evlendirilmesi anlamına gelir. Örneğin kedilerin ve köpeklerin anne sütündeki protein oranı insan sütü veya inek sütünden çok daha yüksektir.

• Birçok bilimsel çalışma, yüksek proteini beslenme ile kedi ve köpeklerin böbrek hastalığına yakalanma riski arasında hiçbir ilişki olmadığını göstermiştir.

• Kediler ve köpeklerle yönelik bağımsız uluslararası beslenme kılavuzları (NRC) en yeni bilimsel gelişmeler ışığında hazırlanmaktadır. Proteinlerin böbrek hastalığına yol açtığına dair herhangi bir kanıt olsaydı, bu kılavuzlarda evcil hayvanlar için özellikle bir protein üst sınırı belirlenirdi. Böyle bir sınır yoktur."

Sözü edilen dokümanda da şu görüşlere yer verildi:

"Evcil hayvan mamaları yüksek protein seviyeleri evcil hayvanlarda böbrek sorunlarına yol açmaz!"

Yüksek proteinli diyetlerin, özellikle kedilerde böbrek hastalıklarına yol açtığına dair spekülasyonlar

MAS ADINA GENEL MÜDÜR SALİH KARABULUT

(Öğretmenim Dergisi / Özel- İstanbul)

Önce Scriks kalemleri ile piyasada hak ettiği güven ve gururu sağlayan 2 şirketten oluşan grup üç yıl önce MAS'ı satın alarak okul araç ve gereçlerinde sağlamış bulunduğu haklı güven ve gururu bu kez de MAS markasıyla sürdürmeye kararlı.

48 yaşında olup 25 yıldır bu sektörün içerisinde Genel Müdür Salih KARABULUT ile firmanın toplandı salonunda dar bir zaman dilimi içerisinde gözlemlediğimiz ve bütün genel müdürlerde olmasını arzu ettiğimiz ise "genel müdürün ilkesel yaklaşımının satış ve pazarlama çizgisini belirlemesi." Başlıca çıkardığımız cümleler Genel Müdür'ün inanarak ve içten söylemleri. İz-mir'e uçmak üzereyken zamanın aldığımız Genel Müdür okulların gözdesi olması gereken MAS FLÜT-LERİ – Makasları ve yapımcılarını konusunda oldukça iddialı.

"40 YILLIK FIRMA OLABİLMEK İÇİN BAZEN SATMAMAYI- SATAMAMAYI AMA KALİTEDEN ÖDÜN VERMEMEYİ GÖZE ALMASINI BİLECEKSİNİZ."

Mas Büro ve Okul Malzeme-leri Üretici Firmasının Genel Müdürü Salih Karabulut der-gimizle yapmış bulunduğu özel söyleşisinde 40 yıllık bir firma olmanın ve 38 ülkeye ihracat yapmanın en önemli nedenlerini anlatırken "bizim kriterlerimizi zaten Avrupa normlarında idi. Biz 40 yıllık süreçte hiç de böyle basit ticari ayak oyunlarına tenezzül etmedik. Üst yöneti-mimizin ben dâhil bildiği genel geçer ilkemiz KURALSIZCA KAZANILAN PARA MUTLAKA SIKINTI YARATIR. Bizim ku-rallarımız ve ilkelerimiz olmalı ve ne olursa olsun bunları da sonuna kadar uygulamalıyız" derken söylediklerine olan inancı cümlelerindeki vurgulamaya yansıtıyordu.

TUKİD (Tüm Kurtasiyeciler Derneği) Yönetim Kurulu Üyesi de olan ve Tukid'in yayın organı olan Frekans Dergisi'nin yayın yönetmeni Genel Müdür, açıklama ve konuşmalarını daha sonra şöyle sürdürdü.

"Tukid bir sivil toplum kuruluşudur. Ama etkili bir STK'dır. Bunun böyle olduğunu yasa çıkartılarak görüşlerine başvurulmasından anlıyoruz. Biz direk görüşlerimizi ilgili en üst düzey birimlere direkt olarak bildirdik. Ayrıca konu ile ilgili üretici – imalatçı – ve perakendeci kurtasiyecilerle aydınlatma toplantıları yaptık.

Biz ofis ve okul kartası-ye ürünleri üretiriz. Biz MAS'ı satın aldıkdan sonra satış temsilci sa-yımızı 3 ten 12 kişiye çıkardık. Eskiden 75 olan ürün sayımızı da 300 üren çeşit-dene kadar çıkartmış durumdayız. Ürün geliştirme çalışmal-

arımızda endüstriyel tasarımcıla-rımız çalışmaktadır."

"40 yıllık firma olabilmek için bazı riskleri almanın gerekliliği-ne" dikkat çeken Genel Müdür Salih Karabulut, "Bazen kalite-nizden ödün vermeme adına, tüketici veya kullanıcı adına SATMAMAYI, SATAMAMAYI göze almışız." dedikten sonra öncelik ve ayrıcalıklarını da şöyle anlattı:

- "Ülkemizde ilk olarak makas üretimi konusunda SOLAKLAR İÇİN MAKAS ÜRETEN İLK ve TEK FIRMA BİZİZ. Ayrıca bizim yani MAS MARKA FLÜT-LERİMİZDEN kesinlikle taviz vermiyoruz. Flütlerimizin kulla-nıldıktan sonra ağızdan saçılan tükürükçüklerin Flütteki kalma-larını temizlemek için bizim TE-MİZLEME ÇUBUKLARIMIZ FLÜT İLE BERABER satılır. Bunlar Flüt kullanıldıktan son-ra, temizleme bezi ve temizleme çubuğu ile temizlenir. Ayrıca biz sesin kalitesi için kullanılan malzemeden ödün vermiyoruz. Kullandığımız plastik sağlık normlarına göre kullanılmakta-dır. Bunun dışında okullara bu sene giren ve öğrencilerin ilgi gösterdiği MAGAZİNLİKLERİ biz üretiyoruz. Yapıştırıcılarımız hiçbir şekilde solvent içermez ve su bazlıdır."

En önemli sırrı ise en sona sakla-yan Genel Müdürün sırrı bütün öğretmenlerimizin vazgeçeme-yeceği bir TAHTA KALEMİ. Doldurulabilen evet kartuş gibi DOLDURULABİLEN TAHTA KALEMİ. Biz biliyoruz ki nice öğretmenimiz okul kantinle-rinden bir - iki liraya aldıkları kalemleri çok kısa bir süre son-ra çöp sepetine atıyorlar. İşte MAS bu sorunu çözmüş. Biz de bunu bütün öğretmenlerimize duyurmanın onuruyla firmayı kutluyoruz.

HAMİDİYE "HELAL" DEDİ!

HAMİDİYE, HELAL GIDA SERTİFİKASINA SAHİP SEKTÖRDEKİ İLK FİRMA...

Öğretmenim Dergisi /İstanbul

İstanbul Büyükşehir Belediyesi iş-tirak şirketlerinden Hamidiye Kaynak Suları, dünyanın hemen hemen her köşesinde en az 30 yıldan beri konulan ve yer yer bazı ülkelerde uygulamaya giren HELAL GIDA Sertifikasını 2011 yılında almayı başardı.

Helal Sertifikasına layık görülen Hamidiye Kaynak Suları Genel Müdürü Kenan Kılıç sertifikanın önemini şu ifadelerle açıkladı:

"Bugünün teknolojik ürün dünyasının üretim proses karmaşıklığının hüküm sürdüğü bir süreç karşısında üreticilerin ve satıcıların temel görevleri, medeni olmanın da bir vecibesi olarak, verimlilikleri hükümünde olan müşterilerinin inançlarına ve sağlıklarına uygun ürün üretme ve doğru etiket bilgileri ile bilgilendirme zorunluluğudur.

İster Müslüman olsum, ister Hristiyan, ister Musevi, isterse Hindu olsum, tüketicilerin inançlarına uygun ürünleri market raflarından kuşkusuz ve güvenli bir şekilde ter-cih edebilmemesin sağlanabilmesi

için gerek kamu sektörünün, gerek özel sektörün, gerekse STK'ların konuya duyarlı olmaları gerekir. Bunun yanı sıra şu ekonomik gerçeği de görmeliyiz; Helal Sertifikalı ürünler, bugün bütün dünyada pırıl pırıl parlayan ve yükselen bir trend göstermektedir. Müslüman nüfusunun olduğu Ame- Avrupa ül-bile yoğun Sertifikalı

azınlıkta
rika ve
kelerinde
bir Helal

hamidiye

urun Kaynak Suyu

pa- zari olmak- ta, büyük market zincirleri market raflarında Helal Sertifikalı standartlar oluşturmaktadırlar. Birçok İslam ülkesinde ise Helal Sertifikası ürünlere gümrük kapıları kapatılmaktadır.

Dünyada Helal Gıda pazarının 2 trilyon dolarlık bir potansiyeli olduğu konuşulmaktadır. Yapılan araştırmalara göre şu andaki talebin sadece %14'ünün karşıla-

nabildiği gerçeği karşısında nasıl devasa bir pazarla karşı karşıya kaldığı göz ardı edilmemelidir. Helal Sertifikalı ürün pazarında yapılacak akıllı hamleler, hem iç piyasada hem de dış piyasada önemli girdi kazanımlarını beraberinde getirecektir.

2011 yılı resmi verilerine göre ülkemizden yapılan ambalajlı su ihracatının %15 ini tek başına yapan firmamız, 40 ihracatçı firma arasında 1. olmayı başararak bir dünya markası olma yolunda emin adımlarla yola devam etmektedir. 2011 yılında ihracat yaptığımız ülke sayısı 35' iken, 2012 yılında yeni hedefler doğrultusunda yeni pazarlara girip bu sayıyı 40' a, ihracattaki payımızı ise %20' ye çıkarmayı hedeflemiştik. Koymuş olduğumuz hedeflerimizi yıl içinde gerçekleştirmenin haklı gururunu yaşamaktayız. Yaptığımız bu çalışmalarla şirket olarak gelirimizi artıranken ülkemizin yapmış olduğu ihracata da katkıda bulunmuş oluyoruz."

ÖĞRETMENLER TOPLUMUN CAN DAMARIDIR

Yazarı: Barış BOYACI

Öğretmenler benim için çok önemli. Çünkü, eğitim bu toplumun can damarı. Bir insan için herhalde çocuğundan daha önemli bir varlık sözcüğünü değildir. Bu nedenle, en değerli varlığımız olan çocuklarımızı kime emanet ediyoruz? Öğretmenlerimize. Bu bile tek başına öğretmenlerin yaşamlarımızdaki önemini ifade etmeye yeter.

Kaldı ki, öğretmenler bizim toplumumuzun en cefakâr dinamikleridir. Onlar çok önemli sorumlulukları yüklenen ve ömrünü öğrencilerine vakfeden insanlardır. Tabii ki, şimdi ülke olarak imkanlarımız gelişiyor. Yaşam standartlarımız değişiyor.

Eskiden, yokluklar içinde çırpınırdı öğretmenlerimiz. Kala-balık ve oturacak sıra olmayan sınıflarda eğitim verirdi. Ailelerinin geçimini sağlamak için muhakkak ek iş yapmak zorunda olurlardı.

Bu yüzden, öğretmenlerimizin kalbimiz de, gönlümüz de ve hayatımız da çok önemli bir yeri var. Ve bu sorumluluğu hayatımızın her anında taşıdım. Bu can bu bedende var oldukça da taşıyacağım.

Hepimizin kulakları aşınadır. Pazarda limon satan öğretmen figürü mesela. Dolayısıyla çok zor şartlar altında on yıllarca görev yapan elleri öpülesi öğretmenlerimiz aslında yükselen ve büyüyen Türkiye'nin de mimarıdır.

Bu yüzden, öğretmenlerimizin kalbimiz de, gönlümüz de ve hayatımız da çok önemli bir yeri var. Ve bu sorumluluğu hayatımızın her anında taşıdım. Bu can bu bedende var oldukça da taşıyacağım. "Ödev" sadece okul hayatında olan bir şey değildir. Hepimizin, yaşamımızın son anına dek öğretmenlerimize karşı "ödev ve sorumlulukları" var. Bizler ödevi-

mizi iyi yaptığımıza inanıyoruz. Karnemizin güzel notlarla dolu olduğuna inanıyoruz. Ve bu bizi daha da iyi çalışmaya, öğretmenlerimizle çok daha sıcak, samimi ve değerli ilişkiler kurmaya itiyor.

Ben tüm öğretmenlerimizin bu özel gününü kutluyorum. Hiçbir ayırım gözetmeksizin, emekli ya da çalışan, doğu ya da batı, yurdumuzun her köşesinde görev yapan tüm öğretmenlerimize başarı, sağlık ve esenlikler diliyorum. İnşallah, öğretmenlerimizin daha yüksek yaşam standartlarına kavuştuğu, sevgi, saygı ve vefa'nın tesis edildiği bir yaşam umuduyula.

Ö...ÖĞ...ÖĞRET... ÖĞRETMEN...ÖĞRETMENİM

ANI

Yazar: Sezal Eyüpoğlu / Fatih Dersaneleri Genel Müdürü

Ergen yılları psikolojisiyle yaşadığı zamana dair endişesi olan ve gelecekte ne olacağına, ne olması gerektiğine karar veremeyen Ali lise 1. sınıfta dersini zevkle dinlediği tarih öğretmenine; Öğretmenim siz beni benden daha iyi tanıyorunuz. Karakterim, mizacıma, ilgimi, yeteneğimi biliyorsunuz. Sizce ben hangi mesleği seçmeliyim? Ne olmalıyım? Öğretmen; **Hangi mesleği seçersen seç, işçi ol, memur ol, çöpçü ol ama ne olursan ol en iyisini ol.** Diyerek bir öğretmenim vereceği en güzel cevabı vermişti. Okulu çok seven kararsız genç, bu cevap karşısında çok sevdiği öğretmeninden de etkilenerek öğretmen olmaya karar verdi. Evet, öğretmen olacaktı, en iyi öğretmen de O olacaktı, öğrencileri için yaşayacaktı. Öğrencileri için nefes alacak, kalbi öğrencileri için atacak, gündüz hayalinde gece rüyasında hep öğrencilerini görecekti.

Öğretmen olacağı günü ipe çekiyordu. Liseyi bitirdikten sonra Üniversitem Tarih bölümünü kazanmıştı ve bir adımı daha yaklaşıyor hedefine. Geleceğini öğretmek üzerine kurgulayan bir delikanlıydı artık. Her öğretmeninden öğreneceği dair bir şeyler öğrenme gayreti içerisinde derdini tasasını unutmuş, şimdiden gelecekteki öğrencilerinin dersleriyle tartışmaya başlamıştı. Zaten öğretmenlik öğrencisinin derdiyle derlenmek, mutluğuyla mutlu olmak ve bu uğurda kendini vakfetmek değil miydi?

Üniversiteyi bitirdikten sonra İstanbul'un kalitelili bir okulunda başlayordu ilk görevine ve heyecanı doruklardaydı. O gece hiç uyuyamadı. Çünkü O zifiri karanlık bir gecenin beklediği yıldızdı, geceyi de yarınlara O aydınlatıyordu. Bütün Dünya insanlarını bir konferans verecekmiş gibi hazırlanmıştı ilk dersine. Zil çaldı ders başladı. O anda Dünya dumuştu ve bütün insanlık O'nu dinliyordu. O gün dersine girdiği bütün öğrencilerin ismini öğrenmiş hatta ezberlemişti. Onlar gelecekti, geleceğin öğretmenleriydi, mübidenleşiydi, belki de geleceğin Cumhurbaşkanı, Başbakanı o sınıfların birinde o sıralarda bir yerde oturuyordu kim bilir.

Her geçen gün heyecanımla birlikte gayreti daha da artıyor, öğrencileriyle tek tek ilgileniyor, velileriyle konuşuyor, evlerini ziyaret ediyor, öğretmekle kalmayıp eğitmeye ve doğru yönlendirmeye de bir görev biliyordu. Çünkü Bir insanı kötülüklerden alıkoyup iyiyi

öğretmek ve iyiliğe yönlendirmek üzerine güneşin doğup batması her şeyden daha hayırlıydı. Her öğrencinin derdine bir nebzede olsa çözüm buluyordu ama D sınıfında cam kenarında ki en arka sırada oturan Mehmet'i bir türlü çözemedi. Mehmet her geçen gün kötüye gidiyor dersleri sürekli düşüyordu ve konuşma güçlüğü çeken, kekeleyerek kendisini zor ifade eden Mehmet'in kilo problemi, ailevi sorunları gibi boğuştuğu birçok sorunu vardı. Her geçen gün özgüvenini yitirmiş daha kararsız bir Mehmet geliyordu okula ve surasına oturup uzaklara dalıp gidiyordu. Mehmet'i Ali Öğretmen sınıfa getirse de ruhu yine uzaklarda kalıyordu. Kut kanat geçinen ailenin, bin bir güçlükte okutmaya çalıştığı Mehmet, en büyük derdi olmuştu. Söz vermişti kendine Mehmet'e yardım edecekti. Rüyalarda Mehmet'i görüyordu ama bir türlü çözemediyordu, Ali öğretmen Mehmet'in problemlerini.

Gayretinin farkında olan okul müdürü, okulda düzenlenecek 18 Mart Çanak-kale Zaferi ile ilgili programı hazırlaması için görevlendirmişti Ali Öğretmeni. Çalışmaya koyulmuş üç perdelik bir tiyatro ilave etmişti programa. Disiplin kurulumun okuldan uzaklaştırma kararını verdiği haylaz öğrencilere, Yokuşun Zaferi tiyatrosunda düşman rolü vermişti. Görev alacak öğrenciler belirlenmiş, roller verilmiş çalışmaları bütün huzurla devam ediyordu etmesine ama Mehmet'i çıkarılamıyordu bir türlü aklımdan. Hami "dert öğretir" demişti Mevlana... Ali Öğretmenin aklına bir fikir geldi ve Mehmet'e bu oyunda görev vermek istediğini söyledi. Güçlüğü konuşan Mehmet o kadar heyecanlanmıştı ki cevap veremedi, konuşmak istedi kekeleye ve tüm gücünü kullanarak;

"Nasıl olacak o? Ben konuşmıyorum ki!" diyebildi.

"Çok kolay kendini oynayacaksın" dedi, Ali Öğretmen.

Çok küçük bir roldü aslında, köyde düşmanı görünce dilü tutulan vatanperver Muhtarın oynadı Mehmet ve o kadarda güzel oynadı ki oyunu izleyip de ağlamayan kalmadı. Bu oyundan sonra bir insanın nasıl değiştiğine büyük bir şaşkınlıkla şahitlik etmişti Ali Öğretmen'le birlikte Mehmet'i tanıyan herkes. Bütün ders notları yazmış olan Mehmet'in sınav notları tamamen değişmiş ve sınavlarda tam not alıyordu

artık. Sanki dili de çözülmişti. Bütün derslerde söz alıyor ve sorulara doğru cevaplar veriyordu. Evet" söz vücut bulmuştu" Öğretmen sözünde durmuştu ve bir adem bin alem düşüncesi ve insanı düzeltti ki dünya düzelsin idealiyle gösterdiği azim ve gayretle bir insanı daha kazanmıştı.

Sadece Mehmet miydi değişen ve gelişen? Hayır! Okuldan alınmaktan kul payı kurtulan haylaz öğrencilerde artık disiplin kuruluha değil omur kuruluha seçiliyorlardı. O yıl okulu Mehmet'le birlikte Yokuşun Zaferi tiyatrosunda rol alan diğer öğrenciler de teşekkür ve takdirlerle bitiren ve okulun bir an önce açılmasını dileyerek yaz tatiline girdiler. Okulların açılmasına az kalmıştı ki 17 Ağustos depremiyle sarsıldı Marmara... Ali Öğretmen de herkes gibi can havliyle dışarı atılmış kendisini. Zaman biraz ilerleyip öğle saatlerine geldiğinde mahallenin parkında oturmuş ne olup bittiğini anlamaya çalışırken arkadaşın güçlüğü gelen "O...Öğ...Öğret... Öğretmenim" sesleriyle irkildi ve arkasından döndüğünde Mehmet'in koşarak O'na yaklaştığını gördü. Bu kez heyecandan tutulmuştu dili Mehmet'in. "Öğretmenim, iyisini yaz!" derken sevinç gözyaşlarıyla sımsıkı sarıldı Ali Öğretmene... Biraz geçtikten sonra Ali Öğretmen, Mehmet'e: "Sen iyi misin? Ailen iyi mi? Beni nasıl buldum? Nerede olduğumu biliyordun ki!" diye sordu. Mehmet:

"Onurduğum ev ciddi hasar gördü, bir kaç saatte zor çıkabildik. Ölen yok çok şükür! En son beni çikardılar apartmandan. Çıkar çıkmazda sırtı aramaya koyuldu. Cadde, cadde sokak sokak aradım, sora sora buldum işte! Size bir şey oldu diye çok korktum öğretmenim. Ben, sizde kendimi buldum" dedi ve yine düğümlendi kelimeler boğazında... Ali Öğretmen de bir şeyler söylemek istedi ama cümle kurmak nafi. Ne denirdi ki! Hayatın ödülünü almıştı Ali Öğretmen. Bu ödülü hangi makam, hangi para, hangi mekvi ve kim verebilirdi ki? Bir kere daha doğru karar verdiğini düşünerek lise 1. sınıfta ki tarih öğretmenine yüreğinden teşekkür etti. Ali Öğretmenin en iyi gelini en yıce makamı en güzel hediyesi her şeyi Mehmet'ti, Mehmederi...

Öğrencisinin derdiyle derlenen mutluğuyla mutlu olan tüm ve fakir öğretmenlerimiz öğretmenler gününü ve dahi bu idealde geçirilen her günlerini kutluyorum...

İŞTE ÖĞRETMEN!...

Mehmet Halil Arık / Emekli eğitimci – DENİZLİ

Üç yüreği vardır öğretmenim.. Doldu...
Birincisi, sevgiye yükliktir...
İkincisi saygıya... Üçüncüsü de bilgiyle...
Sevginin, saygının ve bilginin hamalıdır öğretmen...
Hoyratça taşınmaz yükünü.. Özenlidir... Hünerli hamal
kadar itinalıdır taşıdığına, menziline incinmeden ulaş-
masında..
Cömerttir de... Aldığından fazlasını üretmektedir hüneri...
Aldığını değil verdiğini hesabındadır başı yastığa de-
ğende...

Birinci yüreği değerlerinden daha cömerttir.. Okkayla,
kantarla, tartıyla dağıtmaz elindeki... Sevgiye kantar
olmaz bilir.. Verdikçe de verir..
Vereniyorsa öğretmek değildir!..
İkincisini verirken, karşılık bekler..
Karşılık aldığını görürse, fazlasıyla verir!.. Saygıdır bu
alış verişin parası-pulu-meta!..
Bu beklenti onun hem hukuki hem ahlaki, hakkıdır!..
Hakkını ararken de saygılıdır; hak aramayı öğretirken de..
Öğretisinin özünü saygıya dayandırır.. Hoş görüdür, say-
gısının bir diğer adı.

Ve der ki: Saygıyı bilmeyen kişi... hukuku bilmez, insan
olmanın erdemlerine ermez!..
Öfkeden nemalanır saygıdan yoksunsa kişi. Ve kinden
beslenir..
Bölmeyi-ayırma-yı-dışlamayı-kendinden olmayı adam
saynamayı hüner saymak saygıya rafa kaldırmakla baş-
lar!.. Ve bununla da yetinmezken; bu hoyrat hünerine alış-
ta bekler...

Saygısızlık korkunç.. Bastırır.. Susturur.. Ricayı bilmez
saygısız.. Emreder!..
Kendisini her şeyin mutlak sahibi bilir.. Hep ister.. Almakta
obur; vermekte cimridir..
Öğretmene zıttır bu karakter.. Kavrayamamışa zıtlığı,
öğretmen değildir!..
Ölçüsü, ahlakıdır, hukuktur saygının.. İşte öğretmen bunu
bellidir.

"Ahlaka saygı baksa, hukuka saygı görevdir" der... Ve
şartları da ekler; "Hukuk, yansızsa, adilse, erkten emir
almazsa.. kılı kırk yararsa.. gizli tamik tutmazsa... hukuk
baş tacı; saygı da görev!.."
Toplumun ilk öğretisi: Ahlaka ve hukuka dayanmaktadır!..
Adil olmaktır.

Saygı; eşilmek değildir!.. Saygı; gelen ağam, giden pa-
şam' cılık da değildir!.. Makam kapmak uğruna, zalimi
sevmek, zulmü alkışlamak hiç değildir!..

Saygı dostluktur; arkadaşlıktır... Yurtta barış, dünyada
barıştır...

Yaşam hakkını düşmanına bile hak görebilmektir!.. İste-
yebilmektir!..
Dalkavukluğun "saygı" sandığı toplumlarda öğretiler;
"aydınlıklar" taşıyamaz üç adım öteye...

Aydınlığın olmadığı yerde öğretmenin işi ne!..
Bunu bilmiyorsa... öğretmen değildir!.. Öğretmiyorsa;
zilette müstahaktır!..
*

Üçüncü yüreğindeki yükü öğretmenim; bilgi-ışık-aydın-
lık!..

Bilgi; tarihtir... Geçmiş bilmektir.. Geleceğe yön ver-
mektir..

Bilgi; beslemektir.. Zorlukları yenmektir... güç birliği
etmektir.

Bilgi; hayatı kolaylaştırmaktır, sağlıklı yaşamaktır!..
ilaçtır, yakıttır, taşıttır...

Deve, at, katır kültürünü aşmaktadır!.. Bilimi yakalamak-
tır... Işıklı yaşamaktır.

Bilgi; korumaktır; korunmaktır, daha mutlu yaşama; yol-
lar açmaktır!..
*

Bunların ötesinde bilgi inanmaktır da!.. Tek şartla ki...
akılın ürünü olabildiyse inanç!..

Doğmalara gözü kara dalmak değildir inanmak..

İnançları, insanlara katkı gibi sunmak aldatmak değilse
nedir!?...

İnançları "cambaza bak"lara malzeme yapmak, han ha-
mam kapmak; makam- mevki'ye basamak yapmak aldat-
mak değilse nedir!?....

Kulun kula kulluğunu inançlardan saymanın adı, aldatmak
değilse nedir!? ...

Emeği kutsal bilmezse inanç; akillara, ahiret korkusuyla
gem vurnak... inanç değildir!..

Aldatmaya düşmandır bilgi!.. Aldatırlar da bilgiye düş-
man!..

Bu ilkenin ışığında cephesi bellidir öğretmenin.. Değilse
öğretmen değildir.

Karanlıklara düşmandır bilgi!.. Yarasalar da aydınlıkla-
ra!..

Bilgiye yoldaşı; insanın ve toplumun; öğretimin kurgusu
da; rotası da doğrudur...

Sonuç: Aydınlık!.. Çağdaşlık!.. Dostluk!.. Barış!.. Mut-
luluk!.. Sevgi!.. Saygı!.. Hoşgörü!..

Doğmalar kurguya monte edilmişse art niyetle; bele ki
yasal dayatmalarla; akın yolu korkularla kesilmişse,
inançlar dayatmalarla, gizli kapaklı girmişse rotanın özü-
ne... sonuç; karanlık ve hüsrandır..
*

Öğretmen; yüklediği görevin, yükümlüğünü inançları
kadar kutsal bilendir.

Gelecekteki toplumun sorumluluğunu bu günden görendir,
bissedendir, duyandır!..

Ne ekilirse onun biçileceğini bilendir!.. Ofkeye düşmanlı-
ğı da bundandır öğretmenin.

Bilir ki; öfke; kinin gayri meşru nesbebidir... "Dini ve
kini unutturmama söylemi, ızanlı bir kafanın ürünü ola-
maz" der öğretmen.. Bu telkinin anlamını iyi bilir...

Aklın öfkenin önünde tutmakla başlar bilime saygı!?! İşte
öğretmen önce bunu bilir.

Öfke kazanmaz-kazandırmaz!.. Öfkeyle kalkanın ziyanla
oturmadığı görülmüş müdür hiç!?..

Öfkenin kaynağı vicdan yoksunludur!..

Bir felsefe perçegidir ki bu; vicdan ile öfke aynı mekanda
bulunmaz...
*

ÇAĞIN ÖĞRETMEN MODELİ

Yazar: Prof. Dr. Nevzat TARHAN

Çok başarılı bir öğretmen emekli olurken genç bir meslektaşına başarısını neye borçlu olduğunu sormuş, başarılı öğretmen şöyle cevap vermişti: “Öğrencinin başarılı olabilmesi için dersi sevmesi, dersi sevebilmesi için öğretmeni sevmesi, öğretmeni sevebilmesi için de öğretmenin öğrenciyi sevmesi gerekir. Öğrenciyi seversen ona öğretmek daha kolay olur.” Gerçekten de sevginin çocukları etkileyici bir gücü vardır. Bu gücü kullanabilmek için öğrenciyi değer vermek gerekir. Öğrenciyi azarlayan, aşağılayan, hata yaptığı zaman yerin dibine batıran, arkadaşları arasında küçük düşüren öğretmen modeli bu çağın modeli değildir.

Ne yazık ki hâlâ öğrencileri aşağılayan, kaba kuvvet uygulayan öğretmenlere rastlayabiliyoruz. Hâlbuki çocukta korku duygusu yerine sevgi duygusunu harekete geçirerek öğretmek çok daha kolaydır. Öğretmen öğrenciyi sevgiyle yaklaştığı zaman çocuğun beyni öğrenmeyle ilgili bir muthluk kimyasalı salgılar ve öğrenme kalıcı hale gelir.

ANNE-ÖĞRETMEN VE ÇOCUK İLİŞKİSİ ÖNEMLİ

Sürekli ders çalışmasını hatırlatan bir anne varsa, çocuk onu gördüğü zaman sadece ders çalışma zorunluluğunu hatırlar, başka bir şey hatırlamaz. Anneyle çocuğun ilişkisi bozulursa, düzeltilmek zor olur; oysa dersteki zayıflık bir şekilde telafi edilir. Onun için anneyle olan ilişkiyi bozmadan ders çalışmayı zevkli hale getirmek gerekir. Aynı şekilde öğretmenle öğrencinin ilişkisi de bozulmadan giderilmelidir.

SALT BİL Gİ YİCİNİ DEĞİL HAYAT BECERİSİ DE ÖĞRETMELİ

Çocuk ders çalışırken ödevin konusunun yanı sıra hayran, ders çalışma metodunu, disiplinli olmayı, zorluklara dayanmayı öğrenmelidir. Çocuğa güven duygusunun eşlik ettiği bir sorumluluk duygusu kazandırmak gerekir. Aksi halde sadece itaati öğrenir. Hâlbuki çocuk bireysel yaratıcılık, sorun çözme, insanlarla iletişim kurabilme gibi beceriler kazanmalı, sadece kurallara uyan, otoriteye itaat eden bir insan yetiştirmemelidir. Ancak özgür düşünen, farklı olabilen, sorgulayan, yeteneklerini geliştirebilen çocukların yetiştiği bir toplum gelişebilir. O nedenle ödev salt bir bilgi yığını değil hayat becerisi öğretebilmelidir. Burada öğretmenlere önemli görevler düşmekte.

YÜKSEK BAŞARI BEKLENTİSİ BAŞARISIZLIĞI GETİRİYOR!

Yapılan hatalardan birisi de öğretmen ve ailelerin çok yüksek motivasyonlu olmaları ve çocuğa devamlı çok başarılı olmasını beklediklerini hissettirmeleridir. Ailedeki yüksek beklenti düzeyine ulaşamayan çocuk ne yaparsa yapsın ailesini memnun edemez. Bu nedenle “Nasıl olsa ben anem ve babamı memnun edeme-

yeceğim” deyip yenilgiyi baştan kabul eder hiç çalışmamaya başlar. Aslında yeterince zeki olan çocuk, “yapamam, başaramam” duygusuna yenildiği için başarısız olur. Öğretmenlerin de bu konudaki hassasiyete çok önemli.

HATA VE KUSURLARA ODAKLANMAK GÜVENİ ZEDELİYOR

Hem öğretmen hem de aile hep olumsuz; çocuğun hatalarına, kusurlarına odaklanırsa çocuğun kendine güveni zayıflar, çalışma şevki kırılır. Sık sık verdiğimiz bir örnek vardır: Diyelim ki çocuk karne getirdi. Notlarının yedi tanesi iyi, üç tanesi zayıf. Çoğu ailenin yaklaşımı neden üç tane zayıf olduğunu sorgulamak şeklinde olur. Aileler bunu iyi niyetle, çocuğun daha başarılı olmasını istedikleri için yapıyorlar fakat farkında olmadan çocuğu ders çalışmaktan soğutuyorlar. Oysa “Bak, şu dersler pekiyi, bunları çok güzel başarmışsın. Hadi beraber bu üç zayıfı nasıl düzelteceğimizi düşünelim ve bir çözüm bulalım” denirse çocuk “Annemle babam benim olumlu yönlere mi görebiliyor” der ve dikkatini zayıfları düzeltmeye verir, başarabileceğine inanır ve çözüm üretir.

ÖZEL
DUYGU
HASTANESİ

SGK Mensuplarına **FARK'SIZ**

- Genel Cerrahi
- Beyin ve Sinir Cerrahisi
- Göz Hastalıkları
- Üroloji
- Ortopedi ve Travmatoloji

AMELİYATLARI YAPILMAKTADIR.

Cengiz Topel Cad. Küçükköy
Gaziosmanpaşa / İSTANBUL
duy@duyguhastanesi.com.tr
www.duyguhastanesi.com.tr

444 0 377

YAZI TAHTASI KALEMİNDE ÇOK KOLAY DOLUM SİSTEMİ

Masaüstü Çözümler...

DÜNYADA
İLK

MAS
Master

Yazı Tahtası Kalem
ve Mürekkebi

TEMİZ VE BENZERSİZ

Kolayca tekrar doldurulabilir.

Uzun ömürlü ve ekonomik.

Kolaylıkla silinebilir.

Sağlığa zararlı madde içermez.

Şişe Patenti No : 200720044004.3
Kalem Patenti No: 200720043715.7

www.masburo.com

- 6081 SİYAH
6082 MAVİ
6083 KIRMIZI

Sadece gül, konuşabilseydi öğretmen olabilir; tüm dikenlerine rağmen...

Yazan: Serdar Karaman / Eğitimde Program Geliştirme Uzmanı

...Toplumsal temel değeri olan öğretmeni, kalp taşıyan kalp dağıtan sevgi insanı görmek yerine emrinde çalışan fabrika işçisi görmek, öğrencilere verilecek müfredat dışı her sevgi damlasını da alıp götürmektedir.

Hayata dair değer taşıyan her öğretmenin, gelecek nesillere aktarılmasını sağlayan müstesna insan öğretmen... Bilmeyeni bilen kılma çabasının önemli parçası... İnsanlık tarihi boyunca hemen her değerlin elde edilmesini sağlayan en önemli unsurun bilgi olduğu benimsenmiş; değerli olanları elde etmede en önemli yol göstericinin de öğretmen olduğu kabul edilmiştir. Osmanlı'daki Fatih Sultan Mehmet Han'ın Hocası Akşemsaddin, İstanbul'un bizlere kazandırılmasında Fatih Sultan'ın Fatih Sultan yapan değerleri aşıladığı için Fatih Sultan kadar değerlidir... Bilginin aktarımı, bilgi kadar değerli kabul edilmiş ve öğretmen olmak her dönemde gereken değerini bulmuş, toplumsal değerler sistemi içerisinde gereken önemini korumuştur...

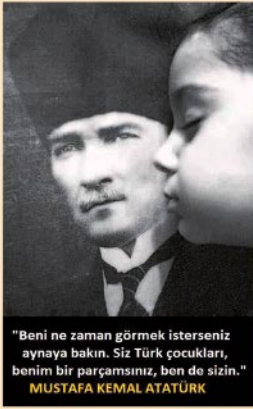
Fakat günümüzde eğitim de değerini kaybeden, muhtevasını ve özünü doğallıktan uzaklaştıran diğer sistemlerle birlikte çöküşe sürüklenmektedir. Yönetmeliklerin, Müfredatın, siyasi erklerin eğitim -öğretime sürekli müdahale etmelerinin eğitim üzerinde önemli ve onanılmaz olumsuz etkileri görülmektedir. Bürokratik etkilerin ve eğitim işini iyiyi götürür sanılan, işletme mantıklı müdahalelerin "eğitim işini" sadece toplumun içini boşaltma projesinin bir parçası olduğu kolaylıkla görülebilmektedir. Bütün bu çözümsüzlük iksirlerinin eğitim sürecimize sürekli zerk edilmesi sonucunda kangrene dönmüş yaralar ve tedavisi imkansız bir yeni nesil görülebiliyor. "Eğitim sistemi" diye adlandırılan fakat muhtevasında "eğitim sistemsizliği ve eğitim boşvermişliği" barındıran bugünkü yaklaşım: Anne babasını

dinlemeyen, erken yaşta uyuturucuya başlayan, çalışma kavramından uzak, üretme bilinci hiç yerleşmemiş, andımızdaki küçüklerine sevgi-büyüklerine saygı gibi bölümleri hiç anlayamamış, vatan sevgisini sadece milli maç olarak algılayan, teknolojiyi msn ve facebook sanan, okul önlerrinde kızıl erkekli çete savaşıları yapan, öğretmenini bıçaklayarak ölümüne sebep olan bir nesil eğitime ve eğitimciye sürekli bilinçsizce müdahale eden zihniyetin meyveleridir.

Öğrenci yetiştirmeyi de mobilya üretmekle aynı iş ve işlem süreci zanneden zihniyet, sürekli olarak öğretmeni işçi olarak görmekte ve öğretmenin asıl muhtevası olan "sevgi"yi göz ardı ederek onun da süreç içerisinde sevgiden insanlıktan arınmasını sağlamaya ve öğrencisi tarafından bıçaklandığında yine kendisinin suçlu olduğunu düşünmesine zorlamaktadır. Müfredatta öğrenciye verilecek şeyler çok açıktır: Düşünme becerisi, yapma becerisi, uygulama becerisi vsaire vsaire... Fakat öğretmen üzerinde bilinçsizce baskı kumaya ve toplumsal dinamikleri her an her dakika çözmeye ve dağıtmaya çalışan zihniyet müfredatta olmadığı halde öğretmenin, öğrencisine: cep barçığı, ayakkabı, yiyecek, gerekirse üzerindeki ceket, annesi olmayan anne; babası olmayan baba sevgisi verdiğini biliyor mu? Yönerge ve talimatlarda yazmadığı

halde öğrencisi için gözyaşı dökten, her öğrencisini evladı gibi koruyan ve kollayan on binlerce öğretmenin sadece müfredat uygulayıcısı olduğunu sanan zihniyet aslında "öğretmeni toplum gözünde değerleştirilme" projesi ile öğretmenlerin bütün bu özverili çalışmalarını da görmezden gelmektedir. On binlerce başarılı öğretmeni değil de cumbuzla aralarından çekilen bir yanlışlıkla manşetlere taşınmış hemen her gün gözünde darıgacına taşınan bir öğretmeni günümüz öğretmen vizyonun halinde lanse eden de öğretmenin arkasında asla olmayan bürokratik güçtür. Toplumun temel değeri olan öğretmeni, kalp taşıyan kalp dağıtan sevgi insanı görmek yerine emrinde çalışan fabrika işçisi görmek, öğrencilere verilecek müfredat dışı her sevgi damlasını da alıp götürmektedir. Medyanın ve toplumun gözünde: Sadece kayıt parası için okulda bulunan, öğrencilerden sürekli şu-bu nedenle para toplayan, öğrencinin iç dünyasını asla umursamayıp sadece kendi geçimi için çalışan, yaptığı işi para için yapan, gerektiğinde tecavüzücü gerektiğinde hırsız olarak ekranlara taşınarak halk vizyonunda gün geçtikçe alçaltılan öğretmen çaresiz hale getirilmiştir. Önder Mustafa Kemal'in belirttiği "Öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır" sözü artık yeni neslin, Öğretmen ve eğitim sistemi üzerindeki bilinçsiz müdahalenin eseri olduğunu da açıkça göstermektedir.

"Beni ne zaman görmek isterseniz aynaya bakın. Siz Türk çocukları, benim bir parçasımsınız, ben de sizin."
MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Bir toplumun gelişmesi ve kalkınması bilimdeki gelişmelere bağlıdır. Bilime önem veren toplumlar daha çabuk kalkınır. Bilim, ilköğretimden başlayarak; eğitimin her kademesinde öğretmenler tarafından okullarda öğretilir. Bu nedenle bir toplumun geleceğinin biçimlenmesinde en büyük yük öğretmenlerin omuzlarındadır. Geleceğin insanını yetiştirme bakımından da öğretmenlerin önemi büyüktür. Bunun için öğretmenler toplumun en saygın kişileridir.

İzmir'in işgal edildiği günlerde Milli Kongre Cephesi'ni öğretmenler kurmuşlardır. Yürümümüz düşmanlar tarafından işgal edilmesine karşı duyulan öfke, Sultanahmet Mitingi ile dünyaya duyuruldu. Bu miting öğretmen olan Halide Edip Adıvar'ın öncülüğünde düzenlenmiştir. Atatürk öğretmenlerin bu çabalarını biliyordu. "Ulusları kurtaracak yalnız ve ancak öğretmenlerdir." diyerek öğretmenleri yüceltmıştır.

Atatürk, kalkınma ve gelişmenin önemini yurt gezilerinde sık sık dile getiriyordu. Halkın yüz-

ÖĞRETMEN OLMAK BİR BAŞKA

Yazan: Merve ASLANTAŞ / Elit Gençler Koleji - Halkla İlişkiler

de doksamından fazlası okuyazar değildi. Kalkınmak için halkın okuyazar olmasını şart olduğunu biliyordu. Bunun için de okullara ve öğretmenlere gereksinim vardı. Bu nedenle Atatürk, yeni okulların açılmasıyla kalkınmada en büyük adımın atılacağına inanıyordu.

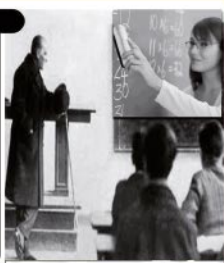
1928 yılında Arap harflerini kaldırdı. Yerine öğrenilmesi daha kolay olan Latin harflerini kabul etti. Daha sonra, yeni harflerle halkı okuma yazma öğretmek amacıyla Ulus Okullarını (Millet Mekteplerini) açtı. Bu okullarda bizzat kendisi tahta başına geçerek yeni Türk alfabesini halka tanıttı. Böylece yeni harflerle okuma yazma seferberliğini başlattı.

Atatürk'e, bu çabalarından dolayı, Bakanlar Kurulu 11 Kasım 1928'de Millet Mektepleri Başöğretmenliği unvanını verdi. Atatürk de 24 Kasım 1928'de "Başöğretmenlik" unvanını kabul etti. Atatürk'ün, başöğretmenliği kabul ettiği 24 Kasım günü, 1981 yılında beri yurdumuzda Öğretmenler Günü olarak kutlanmaktadır.

Öğretmenler Günü'nde okullarda, ilgili birimlerde törenler düzenlenir. Bu törenlerde yapılan konuşmalarda öğretmenliğin kutsallığı, önemi, karşılaşılan sorunlar konuşulur. Öğretmene duyulan sevgi, saygı dile getirilir. Bir kez daha öğretmenlerimize duyduğumuz sevgi ve saygıyı anımsayarak, öğretmenlik mesleğine emeği geçen herkesi selamlıyoruz.

ESERİNİN
ÜZERİNDE
İMZA
OLMAYAN
VEÇANE
SANAATKAR
ÖĞRETMENDİR

M.K. ATATÜRK

AFİLİ BİR DÜŞ

Resmimiz bile yok.
Şöyle; elin omzumda, başım göğsünde...
Ya da sadece yan yana,
Bakarken birbirimize...

Sen mi o kadar yalnızdın o evde,
Biz mi çok kalabalıktık?
Sensiz biz olmak istemedim hiç.
Bizsiz sen olmamalıydın...
Ama oldu.
Oyle oldu.
Neden hiç konuşmazdık?
Ben sendim işte...
Başım beladayken -geleceğini bilerek-
Koca gövdeni siper ettin bana.
Belayı mı beklemeliydik?
Ağlıyorum baba...

Başa dönelim.
Afili bir düş...
Diyelim ki;
Çocukmuşum yine.
Üstünde annemin gelinliğinden bozulup
Yeniden dikilmiş elbisem -çok beyaz,
bembeyaz-
Saçlarım ipek -bir kez
dokunduğunu hatırladığım-
Sen benim yakışıklı babam -hem
de çok güçlü-
Ediz Hun'a benzetirdi arkadaşım
-arkadaşım şimdi nerede?-

Sabah bizi öpüp çıkmışsın evden.
Akşamı zor etmişiz, çok özlemişiz
hem.
Annem, kardeşlerim ve ben...
En sevdiğimiz yemek pişmiş o gün.
Pasta getirmişsin gelirken.
Biliyor musun, korkmazmışız
öfkenden.
Hiç ama hiç bağırılmazmışsın.
Annem sebepsiz asmamış
suratını.
Ah, anne ah!.. Sus anne!..
Babam bizi sevmiyor, sevmiyor!..
Ama neden öyle bu? Ağlıyor?
Neden geçmişe dair maddi bir
hayali
Şurde bile tımanılmayıyorum?
Sadece hayal bu. Çok mu zor?

Gel de haykırma şimdi.
Gülüp geçtiğimiz filmdeki gibi.
"Kim çalışıyor hayallerimi?"
Kim çok gördü çocukluğunu?

"Canım Babam, Şeker Babam"
Başlıklı mektuplar yazmadım mı?

Yıl yetmiş dört, aylardan temmuz, adres
askeriye...

"Baba bana askerden gelirken şeker getir,
Baba bana savaştan gelirken barış getir."

Baba, ben anne oldum.
Geç kalma, dayanamıyorum.
Açılan her kolu senin sanıyorum.
Bana şefkatini getir, bana seni getir.
Bilmediğim bir resmimiz varsa
Yan yana çekilmiş,
Onu mutlaka,
Mutlaka getir.

Filiz ALTIOK DURAK

masaüstü çözümler...

MAS

MAS MASTER DOLDURULABİLİR
YAZI TAHTASI KALEMİ & MÜREKKEBİ

AVANTAJLAR:

ÇOK KOLAY BİR ŞEKİLDE MÜREKKEBİ BİRİN
KALEMİNİZİ TEKRAR DOLDURABİLİRSİNİZ.
MÜREKKEP YOKLARI İÇİN YAKLAŞIK 10 SANTİM
AYRIMANIZ YETERLİDİR. ELLENMEZ KULETME
RİSKİNİZ DE HİÇ YOK.
MÜREKKEP BİTESİNE İNTELE KEDİ MEKLEKÖR
BENZERİ OLAN AYARLARI OCLAM İSLEMİNİ ÇOK
KOLAY HALE GETİRİYOR.

BU KADAR KOLAY VE KISA SÜREDE KALEMİNİZİ
DOLDURMANIZA İMKAN SAĞLAYAN BAĞKA BİR
YAZI TAHTASI KALEMİ YOK. ÖZGÜNEMLİ DÖNÜŞÜLEBİLİR
ANLI ZAMANDA PATENTLİ BİR GRUPO.
KALEMİNİZİ TEKRAR DOLDURABİLİR
ÖZELLİĞİ SAYESİNDE 8-10 KAT DAHA UZUN ÖMÜRLÜ
KULLANABİLİRSİNİZ.
BİR KALEMİN YAKLAŞIK YAZMA MİSALFİNİ 3000'YE
OLARAK ÖZGÜNEMLİDİR. BU SET İLE ORTALAMA
2500 MİTRELİK BİR YAZMA MİSALFİNİ RAVATLULUKLA
ÖZGÜNEMLİLİRDİR.

PIYAT AVANTAJI : PİYASADA ESDEĞER BİR YAZI TAHTASI
KALEMİ ÇİMANIĞLA İNFAKİREK, DİĞER YATIRIYOR YAZI
TAHTASI KALEMİNİZİ İLE KARŞILAĞINDA İNFAKİREK
SETİMİZ DİĞERLERİNİN SADECE MÜREKKEP PİYATINDAN
BİLE DAHA UYGUN PİYATIDIR.

ÇEVRE DOSTULUK : KALEMİN DEĞİRLERİNE KULLANILAN
BİLMESİ ÇEVREYE DAHA AZ ATIK BİRAKILMASINI
SAĞLAMAKTADIR.

MÜREKKEBİ SAĞLAMA ZARFIYI ÇİMAIYI, AYRILMA
BİRLİĞİ ROKİLLARINA UYDUNUR.

ÖZGÜNEMLİ ZİNCİR PAKETLEMLERDİR. BAYI BİRİNDEN VE
KURTARISINTE MAĞAZALARINDAN TEMİN EDİLEBİLİR.

www.masdam.com

Öğretmenler Günündeki Büyük Sürpriz

Filiz BABACAN / Dojop Teknoloji Ltd Şti

Okulda yine serin bir sonbahar günüydü. Öğretmenler gününün kutlanmasına birkaç gün kalmıştı.

İçimde öğretmenliğimin 3. Yılına kutlamanın hem sevinci hem de düşündürücü yanı yine vardı. Sonuçta bu mesleğe çok küçük yaşta adım atmış ve henüz 24 yaşındaydım. “Acaba ben gerçekten bu meslekte başarılı olacak mıyım?”

Öğretmenin başarısının ölçüsü nedir?” diye sorular içimi kemirip duruyordu.

Odamda derse hazırlanırken tam bu esnada bu tür düşünceler beynimi kemirip dururken Türkçe Bölüm Başkanımız yanma geldi ve Öğretmenler Günü kutlaması için bir program hazırladığını ve küçüklük resmimi-ze ihtiyaç duyduğumu belirtti. Ben de memnuniyet ile destek olabileceğimi belirttim. Ama resmin neden kullanılacağı ve program içerisinde nasıl bir sunumda yer alacağı bana belirtilmedi. Sadece sürpriz denilerek bu konu hakkında bizim de heyecan duymamız sağlandı. Sonuçta Bölüm Başkanımız bu mesleğe yıllarını vermiş ve benim de örnek aldığım bir öğretmendi. Ona güvenim sonsuzdu.

Nihayet büyük gün geldi. Ben bir Branş öğretmeni olarak 35 farklı sınıfa ders veren ve öğrencileri ile hafta içerisinde çok az görüşebilen bir öğretmendim. Sınıf öğretmenleri ne kadar şanslı diye düşünüyordum. Hem öğrencileri ile daha fazla vakit geçirebiliyor hem de onların karakter gelişimi-

mine daha fazla katkıda bulunabiliyorlardı. Acaba öğrencilerim beni de hatırlayabilecekler mi diye düşünürken öğrencilerim yavaş yavaş odama gelerek bu değerli gününde beni unutmadıklarının altını çiziyorlardı inatla!

Ancak bu gün yine de benim için sıradan geçiyordu. İstedikimi etkiyi yaratamadığımı düşünüyordum. Bu beni derinden yara-

mışmıydı?” Tüm salon heyecanlanmıştı. Sıra ile öğretmenlerimizin çocukluk resimleri ekrana gelmeye başladı. Ancak o kadar büyük değişimler söz konusu idi ki bırakın öğrencileri ben bile hangi çocuğun hangi öğretmenimiz olabileceğini bilemiyordum. Taaa ki sıra benim 4 yaşındayken ana okulunda çekilmiş resmine gelene kadar. Benim resmim ekranda yayınlanınca salondaki bütün öğrenciler ayağa kalkarak

ve daha önceki resimler tanrıyamamın verdiği hırsıla o güzelim ellerindeki işaret parmakları ile ekrandaki resmimi işaret ederek “Filiz Hocaasaa” diye salomu inlettiler. İşte bu dedim o anda. Bütün okuldaki öğrenciler beni tanıyor. Program sonrası hepsinin gruplar halinde yanına gelerek “Hocam hiç değişmemişsiniz. Sizi nasıl da tanıdık.” diyerek yanına gelişleri ve bana o küçücük gözlerindeki sevgi ile bakışları benim bütün kaygılarımı bir anda sildi attı.

Bir çok öğretmene nasip olmayan bir duygu bu. Her hafta 1000 tane öğrenci ile ders yapmak... İşte o günden sonra endişelerim azalmaya başladı. Bir yüreğe bile dokunabilmek, bir çocuğa bile el verebilmek ve hatta mümkünse 1000 öğrencide de bu etkiyi yaratabilmek benim tek hedefimdi artık.

Tüm yüreğimize dokunabilen ve bizi iyi bir insan olma yönünde gelişimimize katkıda bulunan öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü en içten dileklerimizle kutlarız. Saygılarımla,

İyi Çalışmalar Dilerim.

BÜTÜNLEMEDEN KALMAK İSTEYEN ÖĞRENCİ

Yazan Erhan TIGU

Türkçe öğretmenleri öğretmenler odasına söylenerek girdi. Yere otururken, "Hayret doğrusu. Bir öğrenci birinci dönem çok iyiymiş ikinci dönem bu kadar değişir, kötüleşir mi?" diye dudak bükerek kendi kendine konuşuyordu. Arkadaşları merakla yüzüne bakıyorlar:

"Hayrola, kimden söz ediyorsun böyle?" diye sordular. Öğretmen onları, "8 A sınıfındaki Nevin Sarp'ten söz ediyorum" diye yanıtladı.

"Ne olmuş Nevin Sarp'e?"

"Bu öğrencinin dersine giren var mı içinde?"

"Biz giriyoruz. İyi bir öğrencidir. Çalışkandır" dedi birkaç öğretmen. "Notları nasıl sizde?"

"İyidir. Bir şikâyetimiz yok. Dürtüstür, kopya çekmeye çalışmaz, sınıfta gürültü patırtı etmez. Sakin, sessiz bir öğrencidir. Niye sordum?"

"Birinci dönem benim dersimden de çok iyiydi ama ikinci dönem çalışmaz oldu. O kadar iyiydi ki, güzel şiirler, kompozisyonlar yazıyordu. Ama şimdi yazılı yoklamalarda kağıdı boş veriyor. Derse de hiç katılmıyor. Şaşırđım kaldım. Bir sorumu mu var acaba?"

"Öyle bir şey olsaydı, bizim derslerimizde de başarısız olurdu."

Matematik öğretmeni güldü: "Belki sorumu seninledir" dedi.

"Yok, canım, dedi Türkçe öğretmeni. Kendisine her zaman iyi davranıyordum."

Matematik öğretmeni, "Belki de çok iyi davrandığın içindir" dedi.

"Nasıl yani?" Diye dudak büktü Türkçe öğretmeni "Şımarırsı olamaz."

"Şımarık değil bu, başka bir şey" dedi matematik öğretmeni.

Koğrafya öğretmeni söze karıştı:

"Kim öğrenciler öğretmenlerinin yakını ilgisini yanlış anlıyorlar, onlardan daha başka şeyler beklerler" diye konuştu.

"Benden ne bekleyebilir ki? Evli, iki çocuğu olduğunu biliyor. Üstelik ondan yirmi yaş büyüğüm. Konuyu başka yönlere çekmeyin rica ederim."

"Bu öğrenci şiir yazıyordu değil mi?"

"Evet. Yazıyordu. Güzel şiirleri vardı. Düz yazıları da iyiydi. Ama yazmaz oldu ikinci dönem. Belki yazıyor da bana göstermiyor. Orasını bilemem."

"Aşk şiiri mi yazıyordu?"

"Her çeşit şiir yazıyordu."

"Bunların kanı kaynıyor hocam" diye söze karıştı fen bilgileri öğretmeni.

"Size değilse bile bir başkasına, sınıf arkadaşlarından bir gence ilgi duyabilir. Ondan karşılık görememiştir, hayal kırıklığına uğramıştır. Bu da dersini etkilemiştir."

Türkçe öğretmeni başını salladı.

"Hakkınız, dedi. Bu konuyu bir araştırıyım ben."

Ertesi günü öğrencinin velisini çağırdı. Onunla konuştu, kendisine sorular sordu. Anladığı kadarıyla kızın evde bir sorunu yoktu. Evde heyecan verici bir olay, kız etkileyecek kavgaya döüş olmamıştı. Kız anne babasıyla çok iyi geçiniyordu.

Öğretmen Nevin'in arkadaşlarıyla da konuştu. Onlar da arkadaşlarının bir sorunu olmadığını söylediler. Çıktığı biriyi yokmuş. Zaten erkeklerle pek yüz vermiyormuş. Maddi durumları iyi sayılıyor. Ailenin gelirinde bir düşüş olmamış.

Öğretmen Nevin'i sözlü yoklamaya kaldırdı, kolay sorular sordu ama kız sorularını hiçbirini yanıtlamadı ya da konuyla hiç ilgisi olmayan şeyler söyledi.

"Bu kadar da olmaz ki" diye mırıldanan öğretmen öfkesini yenmeye çalışarak:

"Heyecanlanma kızım, dedi. Sakin ol. Bunları senin bilmen gerek. Daha geçen ders işledik çoğum. İnsan doğru söylemese dahi doğruya yakını bir şeyler söyler. Mahsus mu yapıyorsun yoksa? Amacını mı kızdırmak mı?"

"Öyle bir şey yok öğretmenim. Ne yapayım? Umuttum işte."

"Aklim başka bir yerde berhalde.

Bu yaşta umutlanlık olur mu? Diğer derslerde bildiğini umutuyormuşsun. Benim derste umutacağımı mı tutuyor, yoksa bana bir kastın mı var? Eğer varsa söyle de bileyim."

"Yok öğretmenim. Öyle bir şey gelmesin aklınıza. Bilmiyorum. İzin

verin de yerime oturayım. Boşuna soru sormayın."

"İyi ama hiçbir sorunun yanıtını veremedin. Sana zayıf vermek zorundayım."

"Verin hocam."

"Bütünlemeye kalırsın sonra. Söylemedi deme."

"Kalayım. Nasıl olsa bütünleme sınavında geçerim."

"Şimdi geçsen daha iyi değil mi?"

"Yok. İçimden bu derse çalışmak gelmiyor."

"Niye gelmiyor? Bana kızdın da ondan mı? Yoksa seni gücendirecek bir şey mi yaptım farkında olmadan? Öyle bir şey varsa söyle de özür dileyeyim, tutumumu düzelteyim."

"Hayır. Öyle bir şey yok. Asıl ben özür dilerim sizden."

"Eskiden, yazdığın yazıları, şiirleri getirirdin bana. Şimdi getirmez oldun. Yazdıklarını biraz eleştirmiştim, ona alındın galiba. Bunu senin daha iyi öğren, daha iyi yazman için yapmıştım. Beni yanlış mı anladım yoksa?"

"Eleştirtilerinize haklıydım. Çok okumamı söylediniz. Doğru ama evde ders kitabından başka kitap okumuyorlar ki! Burak'ım, dersine çalış, diyorlar."

Bir başka kız öğrenci ayağa kalktı, bu konuda epey yatalı olmalı ki, heyecanla:

"Arkadaşımız hakkı, diye bağırdı. Benim annem babam da böyle yapıyor. Kız kıymı roman okursa romantik olurmuş. Şiir okur, şiir yazarsa aşık olur, erkeklerle mekup yazarmış." Sınıfta bir kahkaha koptu. Öğretmen gülenleri susturdu:

"Gülmeyecek değil, ağılanacak acı gerçekler bunlar, dedi. Anne babalar, çocuğumuz romana dalar, ders çalışmayı bırakır diye korkuyorlar. Hep ders çalışılmaz ki. Arada bir oyuna, dinlenmeye, kitap okumaya zaman ayırmalı. İlkokul birinci, ikinci sınıfta veliler çocuğumuz okusun, okumayı ilerletmek diye kitap alırlar. Çocuk büyüyünce aklı bölünmesin diye ve de politik düşüncelere saplanıp kalmamasın, tehlikeli kitaplar okuyup başını belaya sokmasın diye kitap

okumayı yasaklarlar.”

Biraz sonra zil çaldı. Öğretmen sınıftan çıktı. İstemeye istemeye Nevin'e yazıp not vermişti. Düşünerek öğretmenler odasına girdi. Öğretmen arkadaşlarına:

“Nevin'i sözlüye kaldırdım. Bilebileceği sorular sordum. Gene bilemedi. Daha doğrusu bildiği halde söylemedi. Ne yapacağımı bilemiyorum. Göz göre göre benim dersimden sınıfta kalacak çocuk” diye derd yandı.

“Sen benim sözümlü yabana atma, dedi. Var bu kızda bir şeyler. Ben ne sorsam hemen biliyor. İstersen bir ağzını arayayım. Belki bana açılır.”

“Çocuk temelli bocalar, diye konuştu. Kuşkulandır sorularınızdan. Sırtını açıkladı, anlattı diye Türkçe öğretmenine düşman olur. Öğretmenine tavır alır. Bunun başka bir yolu olmalı. Kendisine fark ettirmeden izlemeli, izlenmeli.”

Müzik öğretmeni:

“Sakın sana boykot yapıyor olmasın? Birkaç yıl önce bir öğrencim vardı. İyi saz çalıyordu ama ben bir derste ilkel müziklerle zaman yitirmemek, sanat ağacını, başka bir sınıfta isteyeceğini, hatta okulu bile değiştirmeyi düşündüğünü söyledi.

“Senin bana karşı aldığın bu tavır, bu tutum ağırıma gitti, onuruma dokundu” dedi.

Kız gözüldü, ağlamaklı bir sesle şöyle konuştu:

“Sınıfımı doğrudan geçersen hemen tarlaya, pamuk çapalamaya gönderiyorlar. Ama bütünlemeye kalırsam sınıfta kalırım diye korkuyorlar, beni evde bırakıp tarlaya kendileri gidiyorlar. Ben de evde bol bol kitap okumak fırsatı buluyorum. Bunun için her yıl en iyi bildiğim bir iki dersi bütünlemeye bırakıyorum. Yaptığım iyi bir şey değil ama mecbur kalıyorum. Bu yıl bütünlemeye kalma sırası sizin derse geldi. Sakın bana iyi not verip de planlarımı suya düşürmeyin. Bunu daha önce açıklamayıp sizi üzdüğüm için özür dilerim.”

Öğretmen ne diyeceğini bilemedi.

İMECE

Aydınlıkta gelin
Derilerini dikelim bu gece
Derisi yüzülenlerin
Mevlana'nın çağırıldığı yerde
Genç kızlar türkülerini söylesin
Ellerimizi yaralarının sararken
Ellerimizi karanlığa kaptırmadan gelin
İmecemiz var bu gece
Sevda işlenecek yüreklerle
Aydınlatın gözlerinizi
Aydınlatın uzayan yolları
Erken gelin
Çok içimiz var bu gece
Kılıçlar kınlarına konacak
Oklar sadaklarına
Giyotinler temizlenecek kanlarından
Sehpalar sökülecek
Acele edin
Çok içimiz var bu gece çok
Utopyalar taşınacak memlekete
Özgürlük ekilecek yollara
Çimler sulanacak anlamadımız mı?
Çabuk gelin

İRFAN ÇELİK

TAŞ ATAN ÇOCUKLAR

Sanki oyundasın taş atan çocuk
Cahil mi, cesur mu sonra görürsün
Seni kimler böyle oynatan çocuk
Sanmam bu eğlencen çok uzun sürsün

Sökülen kaldırım, ayaklarından
Ölünceye kadar bir kötürümsün
Kundaklanan dükkân yarınlarından
Vedanında yargılanan cürümsün

Elinde Molotof, yüzünde maske
Neden bir gizliliğe bürünürsün
Yıllarca sonra, desen bile keşke
Vatan ahı ağıdır, sürünürsün.

Senin yaşıtlarda taso salgını
Yahut bir iple topaç çevirirsin.
Oyun sandığın işlerin çılgını
Çamı hedeflerken, can devirirsin

Hapiste mi geçsin ergenlik çağı
Orda da sarmalar pisliğin ağı
Kopmak bilmez asla takvim yaprağı
Harf harf, cümle cümle sen sökülürsün.

Kaynağıdır dinlerin Ortadoğu.
Din olmaktan uzak dinlerin çoğu.
Tarih boyu bundan kinlerin çoğu
Müslüman'sın, Müslüman görünürsün.

Benimde devletle sorunlarım var
Yapamam bunu aramızda duvar.
Hırs, nefret, cahillik, benlik canavar
Davamı hukuk ile sürdürürsün.

Hadis; vatan aşkından iman doğar
İmansız, iman her zaman boğar
Nefret, öfke beyne, kalbe çor sıgar.
Kendini ellerinle öldürürsün.

Bir taş konuyu nereye götürdü
Kalkınmamızı dereceye götürdü
İç, dış düşman biz nasıl düşürdü.
Devamlı boz çareye bürünürsün...

Araya girmesin enik tefrika
İşte Ortadoğu, işte Afrika
Global siyaseller bin bir entrika
Ne yapsan hep mata düşürülürsün

Sömürgecidir her zaman Avrupa
Sanma takdir edili, övülürsün
Şimdi demokrasi elinde sopa
O sopayla da bir gün dövülürsün

ORHAN AFACAN

Günün Kutlu Olsun Öğretmenim

Ben seni,
Edilme'de, Van'da, Diyarbakır'da,
Bir kara tahta başında
Kutsal vatan topraklarında
Cumhuriyetin ilk harcı atılırken görmüştüm
Bir kararlılık bir yaratıcılık vardı
bakışlarında
Güven veriyordu duruşun,
İnanç vardı gözbebeklerinde...
Taşa çamura uzanıyordun
Kalem tutan ellerin...
"Bu memleket, bu çocuklar benim" dedin
Günün kutlu olsun öğretmenim

Ben seni,
Gençecik bir yedek subayken
Menemen'de görmüştüm
Baş koymuştun çağdaşlığın yoluna
"Yeni biçilmiş bu gök eklin"
"Bu taptaze fidanı"
"Bu gençecik cumhuriyet şehidi, kım" dedim
Hep bir ağızdan Mustafa Fehmi Kubilay
dediler

Sonra,
Yediden yetmişe
Cehaletle savaşı anlatırken görmüştüm seni.
Bir baktım, tohumu ıslah eden ziraatçı,
Bir baktım, ilkyardımcı öğreten hemşire,
Bir baktım, barışın elçisi
Cumhuriyetin bekçisi olmuş,
Gönüllere dolmuşsun...
Günün kutlu olsun öğretmenim

Ben seni,
Güneydoğuda,
Bir dağ köyünde
Bir ilköğretim okulunun önünde
Karanlıkla nefes nefese bir gece yarısı,
Göğsünü teröre siper ederken görmüştüm.
Zar zor çıkıyordu ağzından kelimeler...
Seni pür dikkat ile dinledim...
"Bayrak dalgalanacak" dedin
"İstiklal Marşı söylenecek" dedin
Vatan uğruna, bayrak uğruna
225 şehit verdin...
Şimdi, bayrak da sensin
Vatan da sensin
Sana sadece öğretmen değil,
Kahraman densin...
Uykuların rahat,
Geleceğin umutlu
Günün kutlu olsun öğretmenim

Sevgili Öğretmenim

Bura ayaz, bura soğuk, bura karanlık...
Günlerdir çalmıyor okulumuzun zili,
Günlerdir esmiyor rüzgârın
Gelmiyor nefesin ılık ılık...
Ne olur sevgili öğretmenim,
Ne olur gel artık,
Ellerinden tutmak istiyorum,
Dillerinden tatmak istiyorum,
Çağrım sanadır öğretmenim;
Gel diyorum...

Küçücük yüreğimiz dayanamaz oldu,
İçimize doğdu ayrılık,
Yüce dağlardan çiğlar düşüyor,
Tabiatla bir çığlık...
Yalın ayak, yurtık mintan, yaşlı göz,
Ansızın ortalıkta kalakaldık!
Dayanamıyorum hasretine sevgili
öğretmenim,
Ne olur gel artık.

Gözlerine bakmak istiyorum,
Yanağından akmak istiyorum,
Çağrım sanadır öğretmenim:
Gel diyorum...

Gündüz Aydın

HALET-İ İFFET...

Ben öyle yaşamam namusumla hayatı,
En çirkin, en fahişe ruhun sahibiyim.
Otabanlar dar gelir ya da alt geçitler...
Şimdi evet şuan tam da şimdi,
Feleğin çemberinden geçirdiğim ellerim,
Ne sıcağa ne soğuğa aldırıyor...
Şen kâhkahalar içindeyim bu aralar,
Sarhoşum , ayyaşım diyebilirim,
Günün en sakın; gecenin en işlek saati...
Tercihimdir artık tüm insanların hikayeleri,
Bu yola düştüğünden beri...
Ben, öyle yaşamam evimde hayatı,
Bir yerde değil her yerdeyim.
Şehirler dar gelir ya da kentler...
Şimdi evet şuan tam da şimdi,
Onca bedenden geçirdiğim yüreğim,
Ne ayrılığa ne acıya aldırıyor....
Baş boş haller içindeyim bu aralar,
Gezinim, seyyahım diyebilirim,
Günlerin en serin; mevsimlerin en tembel
vakti...
Seçimimdir artık tüm insanların nefreti,
Bu yola düştüğünden beri...

TOPRAK SEN KOKSA...

Çıkıp gelsen bir bayram sabahı
 Seslensen zamanın ötesinden
 Kısıksansa gözlerini gök, deniz
 Meyveye dursa kurumuş ağaç...
 Çıkıp gelsen bir bayram sabahı
 Tutsan çocukların üşüyen ellerini
 Gülmüsesen bize bir kez candan
 Biterdi içimizdeki güz hüznüleri...
 Çıkıp gelsen bir bayram sabahı
 Açılır kilitlenen kalplerimiz
 Kopar hemen bir sevgi tufanı
 Kardeş oluruz hepimiz...
 Çıkıp gelsen bir bayram sabahı
 Işıldayan gözlerinle baksan hep
 Yağsa merhamet yağmurları
 Toprak sen koksa Atam...

Hızır İrfan ÖNDER

ATAM

Biz seni 'kendin olabildiğin ' için sevdik
 'Kendin olabildiğin ' için Atam.

Mührünü asra vurduğun için sevdik
 O eşsiz pratik aklın için sevdik seni Atam.

Cesaretin, azmin ve aksiyonun için sevdik
 Pozitif düşünüp pozitif davrandığın için
 sevdik seni Atam.

Dirayetin, disiplinin ve ülkün için sevdik
 Bilime, akla ve insana verdiğin önem için
 sevdik seni Atam.

Tarihimize, kültürümüze ve dinimize
 bağlılığın için sevdik
 Vatan uğruna ölüme meydan okuduğun için
 sevdik seni Atam.

Yalnız kusursuzluğun için sevmedik
 'Hep kendin kalabildiğin' için sevdik seni
 Atam...

Hızır İrfan ÖNDER

ÖĞRETMENİN GÜLÜCÜĞÜ

Öğretmenim
 Bana bir gülücük verir misin?

Kalbimdeki lekesiz beyazlarla,
 Mavilerle,
 Yeşillerle süsleyeyim diye.

Çocuk dünyamdaki
 Martılarla, sevinçlerle,
 Topaçlarla, bebeklerle,
 Çoğaltayım diye.

Uçurtmalarla,
 Uçsuz bucaksız
 Çocuk dünyanın baş köşesine
 Hep uçacak şekilde,
 Asayım diye.

Yüreğimin o en ışıklı yerine
 En canlı ve verimli duyguların olduğu
 Zengin köşesine,
 Bir gül fidanı olarak dikeyim diye.

Ruhumu
 Gülücüğün ardından gelecek
 Bilgilerle,
 Güzel sözlerle
 Doyurup büyütüyem diye.

Senin bana gültümsediğin gibi
 Gültümseyebileyim diye,
 Senin beni aydınlattığın gibi,
 Işık saçabileyim diye.

Senin beni sevdiğin gibi,
 Ben de
 Bütün insanları,
 Sevebileyim diye.

Öğretmenim, bana bir gülücük verir misin?
 Önümü görebileyim diye.

Şahbettin Uluat

BARIŞ ÖĞRETMENİM BİR İNCİ HARİKASI

Yazan: Nezde ALTUG

Her okuyucu, temanın bir yerlerde karşısına baskın olarak çıkacağını bilir. Oysa bir eleştirmen, bu temanın nerede başarılı bir şiire dönüşeceğiyle ilgilendir. Eleştiri de bir şiir ırmağı mıdır ya da öyle olmak zorunda mıdır? Okura sorarsanız, şiir eleştirmeni için evet. Peki, şiir türünün diğer türler içindeki konumu nedir? Sözcüldere rengini veren şairler de vardır, edindiği şiir bilgisini, yoğun biçimde aktarır şiirlerine. "Şiir az söze sıkıştırılmış sözlüder toplamdır, sözlük imbiğidir." Diyen öğretmenim şair Barış Erdoğan, çok çeşitli kaynaklardan beslenmiş şiir bilgisi, şiir sanatını besleyen kültürlerin birleşimi gibidir. Kendini tarihin derinliklerine savururken aslında şiirin kaynaklarına dönüş yaptırır bizi. Şair elbette kendi şiirini yazmakta, biçimini edinmekle yükümlüyüdü ötekilerden farklı olmak, o çok sevilen nitelemeyle "kendi iklimi yaratmak" zorundaydı.

"bana bir anne resmi çiz; picasso sokaklarda dünyanın bütün çocuklarına oyun bahçesi olsun"

İkinci yeni genç kuşağın kızkırtan atmosferi, o güne kadar somut hayat süreçlerini betimleyen ve imgeyi durumdur üreten Erdoğan'ı da çağırır. Şiirinin içsel gereklerine de yatkın bir durumdur bu. İmalat ve yan anlamlar şairi metafor şahtanmasına yöneltir. Modernin ilk basamağını "küçük insanın" şiirsel diline eklemelemek için daha uygun bulur. Onun dünyasında geleneksel, sınıfsal ve ideolojik bir bağışın var olduğu görülür. Yaşantı parçaları betimlemeciliğinden sıyrılıp hikâyeden imaya aralanan matrislere imge aşısı yapmaya başlıyor, sadece kelimelerle değil, taliklarla da oynuyor. Böylece sanki ana gövdede ki bakişınızı içbükey hale getirmekle anlamdaki bakişınızı da içbükey hale getiriyor; aralanan hallalarda şiir yazmaya başlıyor. Belli ki İkinci Yeni'nin anlam derinleştirmeye açtığı koridoru fark etmiş, bu kavramın içine girmiş. İlk kitabı "Kuş Kıyamet"teki yüz otuz iki şiiriyle. "Kanatları olan şair, şiir uçurumlarını kendi yaratır." Diyerek başlamıştır dizelerine. Şiir ve şair alışılmışı "olağan" denilene "hayır" derken; dili, imgesi, simgesi, özgünlük arayışı ve özgürlük talebiyle duyumsatmanın-düşündürmenin-haykırmının ustası ve insani derinliklerimizin "sırdası" olmalıdır. Bu ve benzeri özellikleriyle o, yeri yurdu olmayan kuşlar gibi bir serüvencidir... Onun yeri yurdu yoktur; bir yerin yerlisi değildir; büyük yolculukların, göçlerin seyyahıdır. Ne geldiği ne de durduğu yerin yerlisidir, son konduğu yer değildir, asla konakladığı yer. Mutlaka konup geçecektir, kalıcı değildir. O durmadan soran, itiraz eden, düş kuran, düşlerini yayarak paylaşıp bir seyyahıdır. "Bizde bir çift güvercindik oysa." Şiiriyle yazdıkları

bir sınırsızlıktır; sınırhya inat...

biz de bir çift güvercindik oysa

*- biz, defnelerden taç yapmayı öğrenemedik diomysos tapınaklarında
ekin tarlalarında bilâtırın
böğürten dallarında uç uç böceği saymaktan yorulduk
hava kararmakta, koluma gir*

*- kuytuluklarda bin adam, göz; göz üstümüzde
biz; tapınaklara zerre sığmadık, geçtik meydanlara
dudaklarımız; kızarcınaya kadar öpüşmeyi çok öledik
cennete kalsın demekten yorulduk*

*- parmaklarını kilitte şimdi başının altında, uzan otlara
hiç yıldı; saymamışsındır sığırmaçlar gibi, aşık olalı
bir ihtimal
ben de söylemeyi unuttum gökte yıldız; olduğun
gece oluyor, yoluma gir*

*- biz; çok ürtük nefes sesinden dönüp baktık
serçeler yol üstüne çıkmaz, ağaç dallarında
ayıklara tuzak kurulur ama düşmez; tuzığa aşık demişti
bilici kadın
sen kendini sele ver, ırmak seni atar kıyısına*

uzun kuyruğu olsun istersin kızıl giysilerinin çocuklar
da boy boy
ırmak için vermez sen köprüler bulamazsın geçmeye
sular durulmaz, atların ağız köpük köpük geviş
gökyüzün de "yazı"n gibi bulanık

biz, belki şemsiyelere sığındık bir çift kemgözden uzak
durmaya
tellerine saçların dolansa da her yan kuş yuvası
biz yağmurları bu yüzden sevdik
yağmurlar şindi sulusepen

çarşılara çıksak hepsi tanıdık yüzedir asıkça
gözler kan fışkırır arenalarda başlamış boğa ölümleri
kapanlara kısırlıdır
biz kurtaran azrail

güvercinlere yem vermeyi çok istedik, geç kalaklı
harabeler kalabalık, güvercinler de ürkek
kuşların uçup gitmesinden korktuk
biz de bir çift güvercindik oysa

O yazarken bunu bundan başkasını bildiğinden de-
ğil, bundan başkasını yapamayacak kadar sevdalı bir
ısrarı yaşadığı için yapar. Şiir sayesinde her dize bir
çığlıktır. Özü kuş ve fırtına olan bir şiir "kıyamet"
yaratabilirdi. Şiirsel ifade, ifade edilemezi ifade eder-
di. İnsan hayatı şiir olmaksızın insan hayatı değildi.

Kabına sığmayan "Kuş Kıyamet" çocuklar ve çocuk
yüzlerini saklayan büyüklere "Şiir Cin/ayetleri"
yazan usta bir şiir okumak, adına yaşam dediğimiz
o büyük bilinmezini göstermeden içimizden eksilttik-
lerine bakmak. Naif bir dünyanın parçası kılınarak
da güçlü sesler çıkarabilmektir. Ayrıntıların kurduğu
sarsıcı sonlara ulaşmaktır. Bir şairin kalbini sevmeyi
öğrenmektir.

"Kuş Kıyamet.
vasiyet etmiş ince belli yâr bana:
"bu genceyi rûzgârın hatırına sevmek
gülzârın hatırına sevmek

bahçende arsız otlar gibi büyükt sevdami
su dök gazabıma
el açmasın umutlarım sıtma yalınzlığuma
geç kalıp beni üzüme
sar beni yâr

kasrâğın sanma
saçların poyrazda savrulduğunda
kokmam terliyen
korkma öp beni tapınağın olurum
ansızın sevizmelere gebeyken

babam gibi değil adam gibi sev ki ürpereyim
sızım kalmasın aradında
son periyim
hilalim de
helalim de
vebalim de
de bana"

ben de vasiyet ettim ince belli yâre:

"deniz kızmı, gül benizdim
dinmez sızım, gül denizdim

bilirsin
sevdalıyım çakal taşlarına sen gibi
yedi renkli desen gibi
çakal taşım, akal yazım
akan yazım, yakan yazım

bilmez miyim kıyımdaki çakal taşlarını
sokulursunnuz az daha uz daha her dalgada
koyun koyuna boyun boyuna
serilmişken kumsallara

görmek miyim kıyımdaki akal taşlarını
sevişirsiniz az daha uz daha her fırtınada
boyun boyuna koyun koyuna
gerilmişken kumsallara

al koynuna, kız kıyamet
dal koynuma, kuş kıyamet"

Şiiri dinlerken ingelerden, seslerden dilin ahen-
ginden etkileniriz. Bazı sözleri anlarız, bazılarını
ise anlayamayız. Bu gizem dalgaları durur, gizemi
yakalamaya girişeceksek şiiri yeniden okumamız,
uzun uzun yeniden dinlememiz gerekir. Ancak her
zaman gözümüzden açıktanamayan bir kısım kaçır,
şiir bizi bir yandan eğlendirir, bir yandan da özellikle
yakalamaya çalıştığımızla büyüler. Bu kaçış ve yete-
nek gösterme devrimini de şiirin anlamı hiçbir za-
man olduğu yerde kalmaz. Yüz elli altı şiirden oluşan
ilinci kitabı Şiir Cin/ayetleri" nde ise günceli dillen-
dirirken güncelleşip tüketim malzemesi olmayan öz
değeri sağlam şiirleriyle karşıladı tekrar bizleri...

ÇELİK RADYO TAMİR EVİ

Abdülkadir GÖLER

Güneydoğu'da bir dağ köyüdür Sancarlı. Sancarlı Köyü'nün başı kimi zaman biraz dumanlı, sırtını Aslan Dağına dayamış Güneydoğu'da tipik bir Anadolu köyü. Ben bu köyde öğretmendim. Köyde okul daha yeni açılmıştır. Tek derslikli, lojmanlı bağımsız bir köy okulu. Okul da yeni ben de yeniydim, yeni yapılan bu okula, ilk olarak ben atanmıştım. Bu bir öğretmen için iyi bir şans. Mesleğimde yeni bir okula kavuşmanın sevinci içinde idim.

Bu köyün çocukları daha önce Kocalar Köyü'ne giderlermiş. Köyün adı Sancarlı, anlı, şanlı ve bağı bağı bir köy, çevrede sevip, sayılan bir köy. Halkın geçim kaynağı bağ, bahçe, hayvancılık ve birazda tarım işleri. Bu köyde daha çok tütün de ekilir, köyün içme suyu uzak dağlardan pınarlardan akıp gelir. İlçemiz Kızıltepe'ye pek uzak sayılmaz 17,18 km. Köyde elektrik, yol ve su sorunu büyük bir problemdir. Ben böyle bir köyde yaşıyor ve öğretmenlik yapıyordum.

Nerden çıktı bu "Çelik Radyo Tamir Evi". Ben de bilemiyorum. Böyle bir şey hiç düşünmemiştim. Yıl 1968. Çiçeği burnunda sevgi dolu, beyecan dolu bir köy öğretmeniyim, köyümü, okulumu ve öğrencilerimi çok seviyorum. Tek sınıfı bir okulda 70 civarında öğrencilerim vardı. Bunların 18'i kız öğrencidir. İlk günlerde köylüler kızlarını pek okula göndermek istemiyorlardı. Kızlarını göndermeyenlerin evlerine eşimle birlikte önce evlerine gittim, çaylarını, kahvelerini içtim, yemeklerini yedim, kimi zaman da onları evime davet ettim, düşümlerinde halay çektim, Genç damatları sağdıç oldum.

Eğitim terziliğinden anlıyorduk, genç kızların ve köylü kadınların elbiselerini dikeyor, biçiyor ve onlardan da para alıyordu. Hastalarını ziyaret ederdim, vefat edenler olunca

aileleriyle acılarını birlikte paylaşırdım.. Anlayacağımız köy halkıyla sağlıklı bir diyalog kurmuşum. Sancarlı halkına ve çevre köylerine kendimi böylece tanıtmışım, örnek bir köy öğretmeni olmuşum. Çünkü Diyarbakır Erkeklik Öğretmen Okulu'nda öğrenci olduğum yıllarda (1961-1964), bize bunları öğretmişlerdi. Ben de mesleğim gereği böyle davranmak zorunda idim. Eğitim ve öğretimde başarılı olmanın yolu bu olmalıydı bence.

Böylece kendimi, ailemi tanıtmaya çalıştım. Köylülere samimi, sıcak davranışlarımla güven sağladım. Zamanı gelince mektuplarımı, dilekçelerini yazdım, asker uğurlama okulunda onları yalnız bırakmadım. Köylüler beni daha yakından tanıdılar, güvenciler ve daha sonra yavaş yavaş ikna olup kız çocuklarını okula gönderdiler.

Doğrusunu söylemek lazımsa Köyün muhtarı ve köyün inamının da çok yardımcıları oldu. Haklarını yememek lazımdır, köyün muhtarı olsun, imamı olsun aydın görüşlü okumadan yana insanlardı... Özellikle köy toplantılarında muhtardan, imamdan ve köyün ileri gelenlerinden eğitim ve öğretim konusunda onlardan hem olumlu yönden destek ve ilgi görüyordum.

Okulda artık eğitim ve öğretimi sağlamış durumda idim. Ancak okula devam etmeyen üç, dört öğrencim daha vardı. Zaman zaman onların velileriyle görüşme olanağına bulmaya çalışıyordum. Onlar da ne yaparın, köyde tarla, taban, bağ bahçe işleri vardı. Üstelik evde bu iş yapacak kimseleri de yoktu. Biraz anlayış göstermek zorunda idim. Velileriyle bir anlaşma yaptık. Birbirimize söz verdik: Çocukların acil işleri olduğu zaman okula gelmesinler, ancak bunun dışında hiç olmasa haftada iki, üç gün gelsinler, hatta yarım gün gelsinler "diye bir anlaş-

ma sağladık. Amacım bu çocuklara hiç olmasa ilköğretim diplomasını vermekti." Temelli de hiç gelmesinler " diye işime yaramıyordu. Görevimi kötüye kullanamazdım.

Ancak böyle olmak zorunda idim. resmi yazışmalarla bu işler köylük yerinde çözülemez. Yapılan bu çabaların doğrultusunda bu çocukların üçü de diploma alıp mezun oldular, hem de başarılı bir şekilde.

Bunlardan biri eli iş tutan, maharetti bir öğrenciydi. Aslında yazımın konusu bu öğrencidir. Mehmet Emin Çelik... Mehmet Emin Çelik 14,15 yaşlarında bir çocuk. Okula geç yazılmış ve pekte okula devam etmemiş. Yaşlı bir babası ve annesi vardı. Büyük kardeşi de vatani görevini yapmak üzere askere gitmişti, yaşlı babasıyla köyde iyi görüştüğüm ve anlaşmış velilerden biriydi.

Ama Mehmet Emin'in eli her işe yatkındı. Köyde evinin bir odasını adeta bir tamir atölyesi haline getirmiş, bir gün çocuklarını verdiği bilgi üzerine iş yerine gittim. Bizim Mehmet Emin işbaşında harıl harıl yalnız çalışıyordu. M. Emin ayağa kalktı, ellerinden öperek yer gösterdi. Büyük bir adam gibi bana bir şeyler anlatıyor. Özenle hazırladığı el maharetlerini gösteriyor. Tenekeden küçük, büyük sobalar, el küreği, maşa, mangal, soba boruları, dirsekler, El arabası, karasaban, pulluk, çek çek arabası, merdiven, genç kızlara çeyiz sandığı, küçük çocuklara tahta beşik, ufak kapılar, pencereler köyde kullanılacak her türlü araç gereçler. Bunların maketlerini yapıyordu. İnanın ağızma açıldı. Hayret ettim doğrusu. Böyle eli işe yatkın, maharetti iş bilen ve çalışan bir çocuğun köyde kalmasına, harcamasına, yitip gitmesine gönülüm razı olmuyordu, bir şeyler yapmalıydım diye düşündüm.

Öğrencim Mehmet Emin'le kom-

şuyorum, bu ara çaylarımız geldi. Yaşlı annesi bizlere çay demlemiş, güleç bir yüzle hizmet ediyor, utandım doğrusu.... Annesi komşuyor: "İşte görüyorsunuz muallim bey.(öğretmen Bey) Mehmet Emin' nin işi böyle. Çalışmayı çok seviyor, sabah erkenden kalkıyor, ezan sesi, çekic seslerine karışıyor, bu seslerle uyanıyoruz. O bizden daha erken kalkıyor. Elinden her iş geliyor. İlkokuldan mezun olup onu bir sanat okuluna gönderebilsek, lakin maddi durumumuz gördüğümüz gibi pekiyi değildir. Onu böyle gördükçe içim yanıyor. Bu ufak tefek işlerle üç, dört kuruş kazamp bize yardımcı ediyor. Tarla, tapan, bağ,bahçeden bir şey gelmiyor. Babası da yaşı, kardeşi de asker. İşte böyle muallim Bey, geçinip gidiyoruz" diyor...

Başı beyaz tülbenli, tertemiz giysili, güngörmüş Emine bacı bunları anlatırken, yüreğim cız edip yanıyor. Mehmet Emin' in sırtını sıvazlayarak işyerinden ayrıldım. Ancak Mehmet Emin ara sıra da olsa okula geliyor, devamını sağlamaya çalışıyorum....

Okullarımız tatile girdi. Bir gün ilçeye giderken bir gazete aldım, zaten ne zaman ilçeye giden olsa bir gazete getirmelerini isterdim. Haf-talık bir gazete bile bizim için yeni bir gazete idi. Köyde radyo çok az sayıda vardı, televizyon hiç yoktu. Gazete elden ele dolaşıyordu...

İşte o günlerde okuduğum gazetenin birinde şöyle bir ilan vardı: "Ankara'da Ahmet Ekmekçi Radyo tamir kursları açılıyor. Kurslar üç ay ve altı ay süreyle devam ediyor. Kurslar paralıdır. Devam edenler, şehir dışından gelen kursiyerlere yata yeri ve öyle, akşam yemekleri de verilecektir" bu ilanın altında Ahmet Ekmekçi' nin açık adresi ve telefon yazılıydı. Gazetenin bu haberin hemen kesip notlarım arasına koydum. Mehmet Emin Çelik hemen aklıma geldi. Bu çocuğu buraya göndermeliydim, bu çalışkan öğrencim, eli iş gören, maharetlî çocuğu buraya göndermeliğim diye

dişindim.

Hemen zaman kaybetmeden aile-siyle görüştüm. Ankara değince biraz çekimser kaldılar. Ben her şeyi anlatmaya çalıştım ve bizzat omuyla Ankara' ya gideceğime dair söz verdim. Zaten ailesi bana güveniyorlardı. Kırşehir' den evli olduğumdan her yaz Kırşehir' e zaten gidiyordum. Ailesinden sağlam bilgi aldıktan sonra bir dilekçeyle Ahmet Ekmekçi Radyo Kursları Müdürlüğü' ne- Ankara diyerek bir dilekçe yazdım.

Ekli olarak Mehmet Emin Çelik' in Diploma örneğini, Fakir hal kâğıdını, ikametgâh belgesini, dört adet fotoğrafını ve benim de bir öğretmen olarak onun hakkındaki duygu ve düşüncelerimi uygun bir yazıyla

Ankara' ya taahhütlü olarak postala-dım. Yalnız ısrarla İlgili Kurs Müdürlüğünden kontenjan bağlamında mümkünse % 50 oranında indirim istemiştım.

Köy muhtarından fakirlik belgesini bu amaçla ilişikte sunmuştım. Tüm bunların yanında bizzat babasından da bir imzalı izin belgesini de eklemeyi ihmal etmemiştim. Aradan 15/ 20 gün geçtikten sonra Ankara' dan Ahmet Ekmekçi Radyo Kursları Müdürlüğü' nden bize olumlu bir mektup geldi. En kısa zamanda kay-ırt işlerini yapmamızı istiyorlardı.

Artık iş bana kalmıştı. Bu işin geri dönüşü olamazdı. Hazırlıklarımızı yaptık ve Haziran aysonlarına doğ-ru Kırşehir' e gittik. Çocuklarımız Kırşehir' de bıraktık sonra Mehmet Emin Çelik ile ikinci gün Ankara' ya

gittik. Açık adres elimizdeydi. Kısa bir zaman zarfında adı geçen Ahmet Ekmekçi Radyo Kursları' nın buhunduğu yere vardık. Ben çocuğa kefil bile oldum. Çünkü onu ve ailesine son derece güveniyordum, güveniyordum.

Mehmet Emin üç ay gibi bir dönemden sonra kursları başarıyla bitirerek köyüne döndü. Ben de Diyarbakır Eğitim Enstitüsü sınavlarına girmiş ve sınavları kazanmıştım. Aradan epey yıl geçti. Bir daha M. Emin Çelik ile görüşmemiz kismet olmadı.

Mehmet Emin Çelik' in Kızıltepe' de bir radyo tamir atölyesini açtığını duymuştım. Derken bir gün Kızıltepe' ye gittim. Mehmet Emin Çelik' in iş yerini araştırıp buldum.

Tam caddenin üzerinde derli, toplu bir dükkân ve kocaman bir levha gözlerime ilişti, gözlerime inanamıyordum. Hayal mı görüyorum diye düşündüm. 10 yıl önce düşündüklerimiz artık gerçekleşmişti. Dünyalar benim olmuştu. "ÇELİK RADYO TAMİR EVİ " diye yazmıştı.

Radyo tamircisi öğrencim Mehmet Emin Çelik, boy-nunna sarıldı, ellerimden öptü. Beni arkadaşlarına

tanıttı. " İşte hayatımı kurtaran bu öğretmendir " diye tanıttı. İşyerinde çaylarımızı içtik. Öyle yemeğini özel bir restoran' da yedik. İş yerinin güzel çalıştığı her halinden belliydi, evlenmiş, çocuk, çocuğa karışmış- n...Duvvara baktığımda, Ahmet Ekmekçi Radyo Kurslarından aldığı diplomam yanına benim de bir vesikalık fotoğrafıma özenle yer vermediği ihmal etmemişti. Onun bu vefalı davranışı çok hoşuma

gimmişti. Bu fotoğrafın hemen sağ köşesine özenle şunlar yazılmıştı: "Beni yetiştiren, bu diplomayı bana kazandıran, Ahmet Ekmekçi Radyo Kurslarında bana yardımcı olan ilkokul öğretmenim " diye yazmıştı. Kızıltepe sıcak, geçmiştü olduğu gibi yine tot, duman içindeydi. Oto gara vardığımda akşam ezanı oku-yordu.

24 KASIM

ALI İRŞADI

Babamın görevi gereği atandığı Mardin Midyat'ta lise birinci sınıfta iken dışarıdan gelmiş bir olarak ilk bakışta göze çarpan bir kızdım. Sarı saçlarım ve sevimli hareketlerimle çevremde ilgi topluyor; sesim ve taklitçilik yeteneğimle de toplandı ve eğlencelerde aranıyordum. Derslerimde başarılı olduğumdan ailemin benden beklentisi çoktu. Öğretmenlerim de yaptığım ufak tefek kusurlarımı hoşgörüyorlardı. Onca yaramazlıklarımın en renklisi de öğretmenlerimizi taklidimdi. Her nasılsa bu konu öğretmenler odasına kadar ulaşmış. O günden sonra her öğretmen sınıfa girince kendisinin taklidini yapamamı istiyor veysarlarla yapıyordu. Sonra da hep birlikte gülüşüyorduk.

Yine bir gün kimya dersinde öğretmen Selahattin Bey sınıfta beni çağırarak kendisinin taklidini yapmamı istedi. Çok sinirli yapısı olduğu için öne huk-muk ettim, "Seni taklit etmiyorum." dedim; sonra "Kızarsınız." dedimse de kurtulamadım. "Kızmayacağım." deyince de -gerek kendisinin ve gerekse de sınıfın kanla kanla güldüğü şekilde- onun taklidini yaptım.

Taklit bittikten sonra ciddileşti ve "Çık dışarı." dedi. İkimiz birlikte dışarı çıktık. Bana "Bundan sonra benim dersime girme." dedi. Ne dediysem fayda etmedi. O günden sonra üç sene boyunca sanki sınıfta ben yokmuşum gibi ne beni derste tahlaya kaldırdı ne de bir soru sordu. Her sınavda ne yazarsam yazayım karnedeki notum dört idi. Oysa notumun değerlendirilse sıfır birincisi olacaktım ama onun bu tutumu yüzünden her yıl kimya dersinden bütünlemeye kaldım ve Eylüldeki bütünleme sınavı ile sınıfımı geçtim.

Üç senelik okulu bu şekilde bitirdim. Ardından tam üniversiteye gideceğim sırada karşıma beni mutlu edeceğini umduğum bir kısmet çıktı ve evlendim.

Yıllarca bu olayı kendi kendime yorumladım. Anne olduktan ve çocuklarımla hareketlerini gördükten

sonra da üzerimizde onca emeği olan öğretmenlerin zaaflarına öğrencinin gülmeye hakkı olmadığını ve buna sebep olana -belki bu kadar olmasa da- hoşgörülü olmuyacağımı ve bu konuda haksız olduğum kararına vardım ve o öğretmenime kurgunluğum geçti.

Yıllar sonra ilk çocuğumun liseye başladığını sonbaharıydı. Bir öğle öncesi eşi telefonla öğle yemeğine bir konuk getireceğini, yeterli yemeğimizin olup olmadığını sorardı. Konuğum kim olduğumu sorunca da "Sürpriz" dedi.

Ben daha önce görev yaptığı yerlerden tanıdık birisi olabileceğini düşünüyordum ki kapıya çıncı gözlerime inanmadım. Karşımda Kimya öğretmeni Selahattin Bey duruyordu. Hiç aklımdan geçmediği bir anda onu karşımda görünce öyle şaşırđım ki bunu anlatmaya sözcükler yetmez.

Aradan geçen bunca yılda -gerçi biz de yıpranmıştık ama- onunkı değışmiş gördüm. Yorgun ve birkindi. Dünyadan bezmiş bir hali vardı.

Buyur ettim, oturma salonuna geçtik. "Hoş geldin Hocam." diyerek elini öptüm. Oturduk öğle yemeğini yedik. Yemekten sonra kahvelerimizi içtik.

—Hayrola Hocam, sizi hangi rüzeâr attı?

Öğretmenim yanı mahcup bir ifade ile söze başladı.

—Kızım, biliyorsun sana üç sene lise hayatın boyunca haksızlık yaptım. Sen mezun olduktan bir süre sonra eşimi kaybettim. Ardından tekrar evlendim. İkinci eşim de iki çocuğumuzu üzerimde bırakıp kaçtı. Onun kaçışından sonra Midyat'ta kalamadım ve buraya tayin oldum. Yıllardır iki çocuğumu tek başıma büyütmeye çalışıyorum. Başıma gelenlerin nedeninin sana yaptığım haksızlık olduğunu düşünüyorum.

Eşinin dairedaki arkadaşlarında birinin çocuğu öğrencimdir. Mardin-Midyat komusu açılınca -senin de eskiden orada okuduğumu biliyorsun-

sizin burada oturduğumuzu söyledi. Adresinizi ondan öğrendim.

Bu gün yirmi dört Kasım. Hiçbir zaman öğretmen öğrencisinin ayağına girmez ama bu sefer haksız olan benim. Bu gün ben senin ayağına geldim. Bana hakkımı helal et.

Öğretmenimin üzüntüsünün nedeni olan olay artık benim için çok gerilerde kalmıştı. Onun başına gelenlere üzülmüştim; bir de bunların bizim aramızdaki olayla bağlantılı olduğunu düşümmesi üzüntümü bir kat daha artırmıştı.

—Estağfurullah Hocam, o nasıl söz. Sonunda yine şu anda gördüğün şekilde bu evin hanım olacaktım. Ben hayatımdan memnunuz. Asıl siz beni ve benim gibi öğretmene karşı yeterince saygılı olmayan öğrencileri affedin.

Biz o zaman çocuktu. Evlenip de sorumluluk sahibi olunca büyüdük. Ben bunları anne olduktan sonra öğrendim. Gönlin ferah olsun. Bana haksızlık etmen konusunu aklımdan çıkart. Sana gönüllümüz ve kapımız açık. Ne zaman istersen konuğumuz olabilirsin.

Bu sözlerimden sonra öğretmenimin yüzündeki memnuniyeti gönlüme ferahlık verdi. Geldiği zamanki tedirginliği gitmiş, sanki yıllardır üzerinde taşıdığı bir yükü sırtından atmış gibi rahatlamıştı.

Çocuklarımla okuldan gelinceye kadar kendisiyle eskilerden konuştu. Konuşurken sanki aynısırlarda yaşıyorduk.

Geçenlerde onu kaybetmiş olduğumuzu öğrenince gerçekten değerli bir öğretmeni ebediyete uğurlanmış olmanın üzüntüsü ile birkaç damla gözyaşının yanaklarımdan süzülmesine engel olamadım.

Sevgili Öğretmenim.

Bilesin ki ardından sana rahmet okuyan öğrencilerin var. Işıklar içinde, rahat uyu. Dilerim ki orada da buradaki kadar sevilir, sayılırsın.

BEKLENEN HAYALLER

GAZETECİ
GÖZÜYLE

Öğretmenim beni affet, seni bu zorlu, çileli sıkıntılı yaşamında, haklarını arama da yanında olamadığım için.

Ahmet Cirim/Gazeteci-Yazar

3650 gün aradan sonra, yazmaya başlamak, hak ve demokrasi adına insana heyecan veriyor, hele bu yazı öğretmenlerimizin adına olunca daha da bambaşka zevke dönüşüyor.

Böyle bir dergiyi hayata geçiren Adnan Gündüz'e buradan teşekkürlerimi iletıyorum. İnşallah bu güzel düşünce ve yazılar ilgili makamlar tarafından dikkate alınır, sorunların çözümü, akıl ve mantığa uygun hale getirilir, öğretmenlerimizi huzurlu, mutlu, sevinçli görev yapar hale getirirler. Öğretmen her insanın

ağzından çıkan, kendisine bir şeyler öğreten insanın aradığı kişidir. Benim öğretmenim senede bir gün hatırlanır 364 gün, ise kendi yaşamı ile baş başa bırakılır. Bu günler içerisinde, aldığı maaşıyla, kirasıyla,

bakkalıyla, doğalgazla elektrik, su, giyecek, yiyecek pazarlarda ucuz yerler aramakla ve bulursa yapabilirse ikinci bir iş yaparak, bunlarla yaşamını sürdürmeye çalışan bu öğretmenimi, senede bir gün güzel sözlerle kutlamaya çalışınız. Bu arada aramızdan ayrılanları da anmadan

geçemeyiz. Bir gün olur bunun adına da öğretmenler günü denir. Benim gönlüm hiç hoş değil, bizleri yarın-lara hazırlayan, bizlere her yönüyle destek veren, ağıladığımız zaman okulda, ilk ilgilenen çare olan bu öğretmenimizin bu gününü ben şahsen, protesto ediyorum. Senede bir gün değil her gün sevgi saygıyla anılmalı diyorum. Yaşam koşulları mesleğin onur ve gururuna yakışır şekilde getirilmelidir. Öğretmenim beni affet seni bu zorlu, çileli sıkıntılı, yaşamında haklarını aramada yanında, olamadığım için.

Çoğu öğretmenlerimiz eşinden ayrı bölgelerde çalışmakta. Görev yapmak için bir kaç araçla ve ya otostopla okullarına gitmektedirler. Bu görev aşkıyla okulu giden evli öğretmenlerimiz, bir türlü çözilemeyen bu sıkıntılı çalışma hayatında sizleri savunamadığım için hakkınızı helal et öğretmenim!

24 Kasım'da göstermelik toplantılar, kokteyller yemekler, vererek günü geçiştirmeye çalışan, yetkililer ve sivil toplum örgütleriyle mücadele edemediğim için üzerimdaki hakkınızı helal et öğretmenim!

Beklenen hayallerin geleceği çok uzak olmayacaktır. Ümit ediyorum maaşlarımız yaşamımızı rahatlatacak, çocuklarımızı zor şartlar da okutmaya çalıştığınız, üniversitelerin ücretsiz olacağı günler bir gün gelecektir.

İşte o zamanı ben, benim için öğretmenler günü kabul ediyorum. *Beklenen hayallerin çabuk gelmesi dileğiyle gününüzü; her gün kutlu olsun.*

Mustafa Çelebi Çetinkaya

BİR ÖĞRETMEN SEVDİM

Berste parmak kaldıran çocuklar gibi hevesli
Beslenme çantalarına sınımsı bir teneffüs kokusu
Ve paydos zilinde ki gürültüsü evrenin...
Ben bir ÖĞRETMEN sevdim...

Şimdi bütün sınavlara açık gönlüm
Her sözlüye bir el kalıkar ömrümden
Zil çalmasını diye umutlar ekip bahçeme

Sen ki; beton yığınlarına saltanat veren insan!
Sen ki; bir adı gelecek olan yaşamın annesi
Bir adı bahar,
Bir adı özgürlük olan memleket bekçisi.
Orduların zaferine eş, tarih oldun gönlüme
Ve ben sana el verdim
Ben bir ÖĞRETMEN sevdim...

Hep kışkandım öğrencileri senden
Ve böyle bakakaldım ardından; sen sınıfa girerken
Şimdi taleben olmak vardı; seni dinlemek saatlerce usanmadan
Ve belli de gözlerime bak diye
Kopya çekerdim utanmadan.

Bir ÖĞRETMEN sevdim!
Öyle ki o gözler bana ad verdi
Sonra bir yol çizdi kötürüm yaşamıma
Ve o gözler acılara tat verdi.
Ben bir ÖĞRETMEN'e vuruldum adam akıllı
Bir sevdim bir sevdim hani tabirince
Bütün savaşılarına sulh geldi hayatıma
Bütün gecelerime bir gül yansıdı; karmızı
Şimdi azabın koynunda onsuz olmaktadır derdim
Ve en anlamlı işini yaptığının hayatın
Bir ÖĞRETMEN sevdim.

KALIYORUM

Ali Karakaya

24 Kasım'da ne anlatılır diye düşünen ilk göreve başladığım günler geldi aklıma. Okul bitmiş diplomamı elime almıştım. Gencecik, sırum gibiydim. Avımı gözleyen bir kartal kadar kararlı ve cesurdum. Beni ne yağmur ne çamur yolumdan alıkoymabilirdi. Kendi ekmeğimi kazanacaktım. Hem de onurlu bir meslekle. Alacağım her kuruşu ilğine kadar hak ederek hem de.

Antalya'dan Diyarbakır'a biletimi aldığında nereye gideceğim, neyle karşılaşacağım hakkında hiçbir bilğim yoktu. Birkaç tanıdık "Diyarbakır güzeldir güzel olmasına. Ama olaylar çok oluyor. Dikkat et kendine," diyorlardı. "Öğretmen olduğumu kimselere söyleme!" Öğretmendisim, ama öğretmen olduğumu kimseye söylemeyecektim öyle mi? Bu son cümle bana dokunmuştu. Neden söylememem gerektiği hakkında hep düşündüm. Kabaca "Hayatta kalmak için" yanıt geliyor aklıma. Ama bu çelişkiyi de anlamak mümkün değildi. Hem insanları eğiteceksin, iyilik edeceksin, hem de gelip sana zarar verecekler. Akıl alır gibi değildi. Ama tanıdıklar söylemlerinde kendilerine göre haklıydılar. O günler öğretmenlerin acımasızca katledildiği günlerdi. Tedirgin olmaya başlamıştım.

Hiçbir şey düşünmemeye çağışarak ılık bir Antalya öğleden sonrası, otobüste bana ayrılan koltuğa oturdum. Yolculuk boyunca hep düşündüm. Sabah on biryi Diyarbakır otogarına varabildik. Hava Antalya havası gibi değildi. Serin ve sisliydi. Otagardan çıkıp şehri gezmek akıma bile gelmedi. Silvan biletimi almıştım bile. Silvan otobüsü şehirlerarası otobüsten çok farklıydı. Yoğun bir tütün kokusu vardı içerde. Muavin biletleri kontrol ederken "Abi asker misin, öğretmen misin?" diye sordu. Başımı kaldırdım "Öğretmenin" dedim. Muavin gülmüştü: "Hoş geldin hocam, Silvan'da mı göreviniz?" Konuşmayı bitirmek için "Evet!" diyecek başımı çevirdim. Camdan dışarı seyretnmeye başladım. Sis hafif dağılmıştı. Yol kenarlarında elleri tektikte askerler vardı. 12 Eylül günlerini hatırladım.

Her vardığım yer biraz daha küçülüyordu. Diyarbakır'dan sonra Silvan otogarını çok tenhaydı. Sis ıyıcı dağılmıştı. Her yeri görebiliyorduk. Otobüsten inerken muavine, milli eğitim müdürünün neredede olduğunu sordum. Yakın-

mış. Tarifine göre kolayca buldum. Yol boyunca katarların üstüne yükledikleri odunları satmak için bekleyen salvarlı insanları, seyyar satıcıları gördüm.

Kasetçi dükkânlarından gelen müzikler, ağzına kadar dolu kahvehaneler eşliğinde ana caddeye çıktım. Durup kaldırımda, caddede tütün içip yavaş yavaş gezinen insanlara baktım. Arkamdan bir ses", Nereye baktın?" diye sordu. Adama dönüp, "Millî Eğitime" dedim. Feri sönmüş gözleriyle sağ taraftaki büyük binayı işaret ederek, "Orası Öğretmen misin?" diye sordu. "Evet" dedim. Beni baştan aşağı süzerek, "Nerelesin?" diye sordu. Yanıt verip vermekte tereddüt ettim. "Antalya" deyiverdim. Yüzünde basit bir gülümseme belirdi, "İyi hemşeri sayılırız, ben de Konya'dan. Burada polis memuruyum. Kendine dikkat et hoca," diyerek arkasım dönüp gitti. Müdürlüğü bulunca şube müdürünün odasına girdim. Kendimi tanıttım. Onurduğu yerden kalıp gülümseyerek elimi aldı. Önündeki koltuğu gösterdi. Memuru çağırdı. O da güler yüzlüydü. Kağıtları verdim. Çayımızı içerken göreve başlama işlemlerim tamamlanmıştı bile. Şube müdürü "Senin köyün çok güzeldir hocam. Oranın muhtarını iyi tanırsın. İnsanları öğretmeni sever sahip çıkar. Çok şanslısın. En azından ilçeye çok yakın," dedi. "En azından" sözünün altında ne anlamlar yattığını sorgulamamın hiçbir faydası yoktu. Oradaydım ve göreve başlamıştım. Hemen köye gitmem gerekiyordu. Müdürlük yanımdan ayrılırken "Bugün gitme arık. Yarın sabah gidersin. Caddede üstünde bir otel var. Orada kalabilirsin" dedi.

Otelde öğretmenler vardı. Akşam olaylardan, öldürülen öğretmenlerden söz ettiler. Birisi köye gidince öğretmenlikten vazgeçtiğini söyledi. Evine dönüyordu. Susup onları dinledim. Ertesi sabah telaşa kalktım. Telaşımın anlatılanlar mı olduğunu, yoksa bir an önce köye gitmek mi olduğuna karar veremiyordum. Ama yola çıkmıştım artık. Sonuna kadar girmeliydi. Giyiniş çıktım. Köy arabasının nereden kalktığını öğrenmek için milli eğitime uğradım. Memur tarif etti. Gittim. Önünde şoförlerin oturduğu bir kahvehane vardı. Ocağcıya öğretmen olduğumu söyledim. Köyün adını söyleyip nasıl gideceğimi sordum. Bilemedi. Elimdeki kağıdı aldım oturanlara sordum. Kimse sesini çıkarmadı. "Yanlışlık var galiba"

diyerek milli eğitime tekrar gittim. Kontrol ettiler. Yanlışlık yoktu. Köyün adı doğruydı. Memur sessizce yanıma yaklaşmış "Hocam senin elindeki kağıtta yazan köylüler bilmez. Köylerin adını değiştirdiler. Küçük bir kağıda bir şeyler yazıp uzattı. "Bunu söyle bakalım" dedi. Durağa gidip ocağcıya memurun verdiği kağıdı uzattım. Yüksek sesle "Tamam!" dedi. "Cemal ağabey!" diye bağırdı. Üzerinde solmuş sarı takım elbiseli, sararımı kalın boyıklı birisi geldi. Ocağcı, "Cemal Ağabey sizin köyün öğretmeni sana emanettir," dedi. Cemal hafifçe eğilip elini uzattı. "Hoş geldiniz hocam, köye mi gideceksiniz?" diye sordu. "Evet" dedim. Köy dönüşü öğleden sonra gidiyormuş.

Cemal'ın TX 'i ile şube müdürünün yakın dediği on altı kilometreyi bitirip köye geldik. Terkedilmiş gibi tenhaydı. "Bizim köy çok güzeldir hocam. Köyümüz rahattır. Sen devletin bize emanetisin. Sakın korkmayasın. Sana kimse zarar veremez," dedi. O konuştu ben sustum. Düşünüyordum. Köyün alt kısmındaki taşın okul ve lojmanın önünde çoban köyün ineklerini otlatıyordu. Arabamın okulun önünde durduğumu görünce elindeki uzun çubukla inekleri dereye doğru sürdü.

Yedi aralık günü hava ılıktı. Hafif puslu bir hava vardı. Rüzgâr lojmanla okul arasında uzanan Batman Ovası'nın üzerinde kümelesen sisi dağıtmaya çalışıyordu. Koşarak birkaç çocuk geldi. "Hoce! Hoce!" diyorlardı. Bana dokunuyorlardı. Aralarından birisi önüme girmişti. Sırtında eski bir çanta vardı. Yaklaştı. Elimi öpmeye çalıştı. Elimi ondan kaçırdım. Başını okşadım. "Adın ne?" diye sordum. "Faruk" dedi. Sümsüğü almıştı. Diğerlerine baktım. Susup bakıyorlardı Ben de sustum. Susukluktan sıkılan Cemal "Hocam ben gidiyorum. Geliyor musun, kaliyor musun?" dedi. Burnundan sümsük akan Faruk'a baktım. "Kaliyorum!" dedim.

Patates?

Bizde 'patates' bulunmaz. Sadece en kalitelisinden çorap bulunur. **Kalite**, tedarik zincirinden satış yönetimine kadar üretim sürecimizin temel bir parçasıdır ve standarttır.

Rapsodi®

